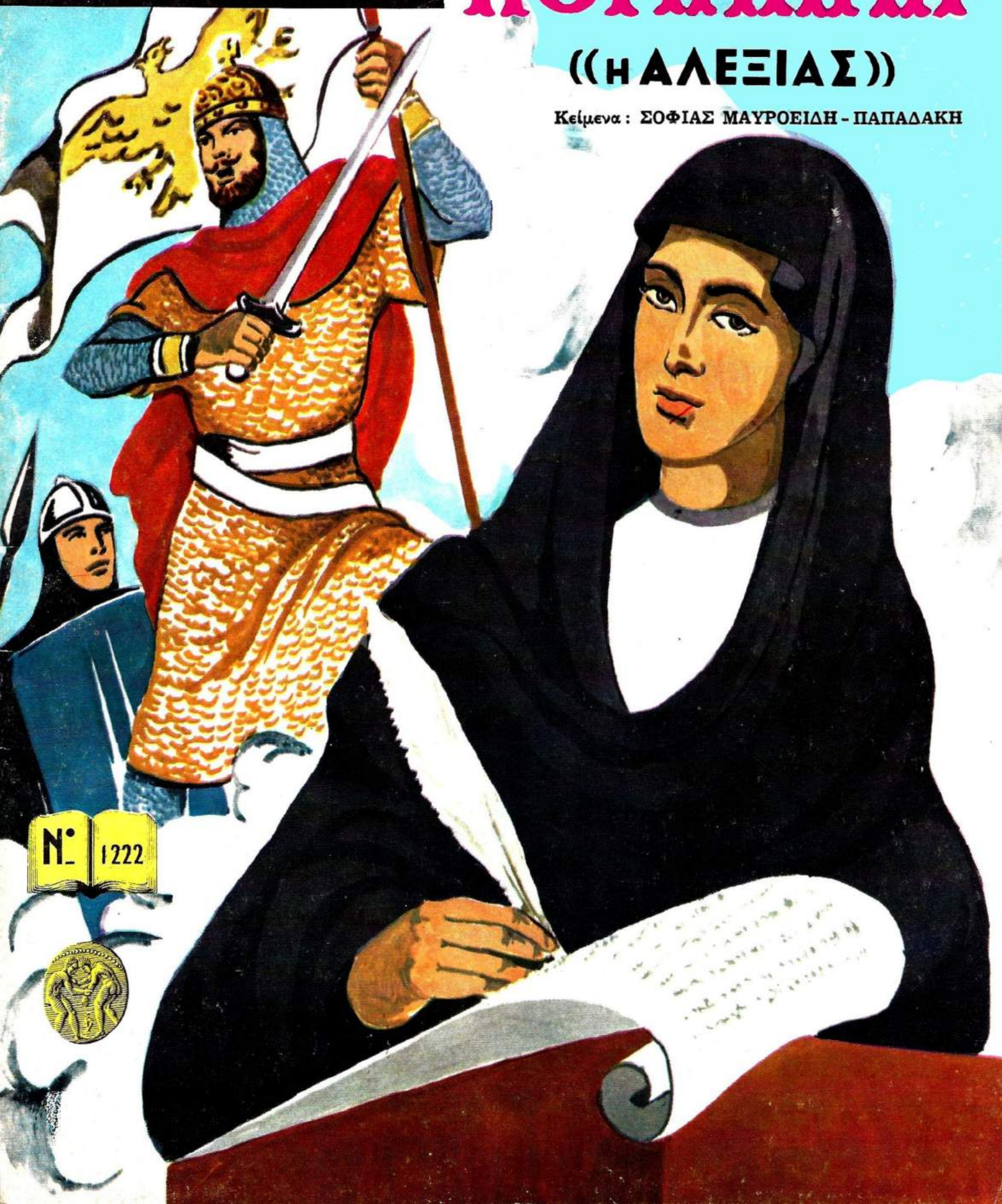

ΚΛΑΣΣΙΚΑ
Εισονογραφήμένα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΜΗΝΗ (Η ΑΛΕΞΙΑΣ)

Κείμενα : ΣΟΦΙΑΣ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ

N° 1222

ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΝΗΝΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ

Ἡ δυναστεία τῶν Κομνηνῶν ἦταν ἀπ' τὶς ἐνδοξότερες τοῦ Βυζαντίου, ἡ τελευταία λαμπρή δυναστεία, προτοῦ ἀρχίσει ἡ παρακμή τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἰδιαίτερα δοξασμένος ἦταν ὁ Ἀλέξιος Κομνηνός πού ἡ βασιλεία του συμπίπτει μέ ἀξιοσημείωτα ἱστορικά γεγονότα: Τόν πόλεμο μέ τοὺς Νορμανδοὺς Πατσενέγους καί τοὺς Τούρκους. Καί τό κυριώτερο μέ τὴν Πρώτη Σταυροφορία πού ἐλευθέρωσε τοὺς Ἀγίους Τόπους. Στρατηγός γενναιότατος, νοὺς διπλωματικός, συνετός ἡγεμόνας, ὁ Ἀλέξιος σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες, κατάφερε νά κερδίσει τὴ νίκη, νά ἐπιβάλει τό σεβασμό σέ ἐχθροὺς καί φίλους. Καί τό κυριώτερο νά τὰ βγάλει πέρα μέ τοὺς Λατίνους καί Φράγκους καί νά βγεῖ κερδισμένος ἀπ' τὴ συνεργασία μαζί τους...

Ὅλα αὐτά, στό «Κλασσικό» μας αὐτό, τὰ βλέπουμε μέσα ἀπὸ τὴν «Ἀλεξιάδα», πού συγγράφει ἡ πρωτοκόρη τοῦ Βασιλέα, ἡ σοφὴ καί φιλόδοξη Ἄννα Κομνηνὴ. Καί μαζί παρακολουθοῦμε καί τὴ δική της δραματικὴ ἱστορία, πού δένεται, μ' ὅλες τὶς θαυμαστὲς αὐτὲς περιπέτειες.

ΚΛΑΣΣΙΚΑ
ἐπινοηγραφημένα

© Ἀτλαντὶς - M. Pechlivanides & Co, S.A., Athens
Ἄ αποκλειστικὸς ἐκδότης γιὰ τὴν Ἑλλάδα
Γραφικαὶ Τέχναι :
«ΑΤΛΑΝΤΙΣ - Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & Σία» Α.Ε.
Φρεῖδ, Σμῖθ 37 καί Λεοντίου 23, Ἀθήναι.

ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΝΗΝΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑΔΑ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΒΡΥΕΝΝΙΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΚΑ

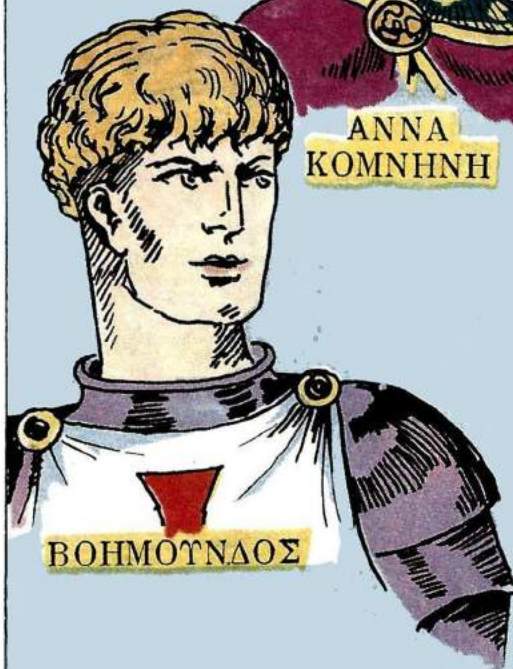
ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΑΝΝΑ
ΚΟΜΝΗΝΗ

ΑΛΕΞΙΟΣ
ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΒΟΗΜΟΝΤΑΟΣ

ΓΟΔΕΦΡΙΔΟΣ
ΝΤΕ ΜΠΟΥΤΤΙΟΝ

ΡΟΒΕΡΤΟΣ
ΓΥΣΚΑΡΔΟΣ

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ, ΣΕ ΜΙΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΡΤΗ ΑΠΟ ΔΡΟΣΕΡΕΣ ΠΗΓΕΣ, ΑΣΤΡΑΠΟΒΟΛΑ ΣΤΗ ΛΕΠΤΟΤΗΤΑ ΤΟΤ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗΣ ΠΟΤ ΕΙΧΕ ΚΤΙΣΕΙ Η ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑ ΓΙΑ ΑΝΑΠΑΤΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ...

Γράφει τήν ιστορία τοῦ πατέρα της... Γράφει καί κλαίει μέρα καί νύχτα.

Ἡ καϊμένη μας ἡ Καισάρισσα Ἄννα Κομνηνή! Πῶς τὸν ἀγαποῦσε τὸ Βασιλέα πατέρα της! Τὸ βιβλίο της, λέει, θὰ τ' ὀνομάσῃ Ἀλεξιάδα.

Μ' ἔκραξε ἡ Καισάρισσα νὰ τή βοηθῶ... Θὰ ὑπαγορεύῃ, κι ἐγὼ θὰ γράφω...

Εἶσαι τυχερή, ἀδελφὴ Πουλχερία... Εὐλογημένος ὁ Κύριος, ποὺ σοῦδωκε τὸ χάρισμα τῆς καλλιγραφίας.

Ναί, εἶναι μεγάλη χαρὰ νὰ περνῶ τὶς ἡμέρες μου μὲ τὴν πιὸ σοφὴ γυναῖκα τοῦ κόσμου! Ν' ἀκούω, νὰ γράφω τὰ θαυμαστὰ λόγια της.

Ἀργεῖς, ἀδελφὴ Πουλχερία! Ἡ Καισάρισσά μας σὲ ζήτησε ἀπὸ ὥρα κι εἶναι ὁ καιρὸς τῆς πολύτιμος.

ΝΑΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΚΑΙΡΟ ΓΙΑ ΧΑΣΙΜΟ.. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΕΙΝΑΙ ΤΡΙΣΕΝΔΟΣΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ... Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΕΙΧΕ ΠΡΑΞΕΙ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΣΠΟΤΑΙΑ ΕΡΓΑ...

Τὸν λατρεύω, μὰ πρέπει νὰ δῶ καθαρά τὴν ἀλήθεια, ὅπως ἀρμόζει σ' ἐκεῖνον ποὺ γράφει ἱστορία.

Γράφε, ἀδελφή, κάτι ποὺ θὰ βάλω στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου:

«Ὁρκίζομαι στοὺς κινδύνους ποὺ ὁ Βασιλέας πατέρας μου πέρασε γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν Ρωμαίων, στὰ μεγάλα του κατορθώματα, σ' ὅ,τι ὑπέφερε γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, πῶς δὲν γράφω αὐτὸ τὸ βιβλίο γιὰ νὰ κολακέψω τὸν Ἀλέξιο Κομνηνό...».

«Κάθε φορὰ ποὺ θὰ βρῶ πῶς ἔσφαλλε, θὰ νικῶ τὸ φυσικὸ νόμο τῆς φιλοστοργίας, γιὰ νὰ λέω γυμνὴ τὴν ἀλήθεια...».

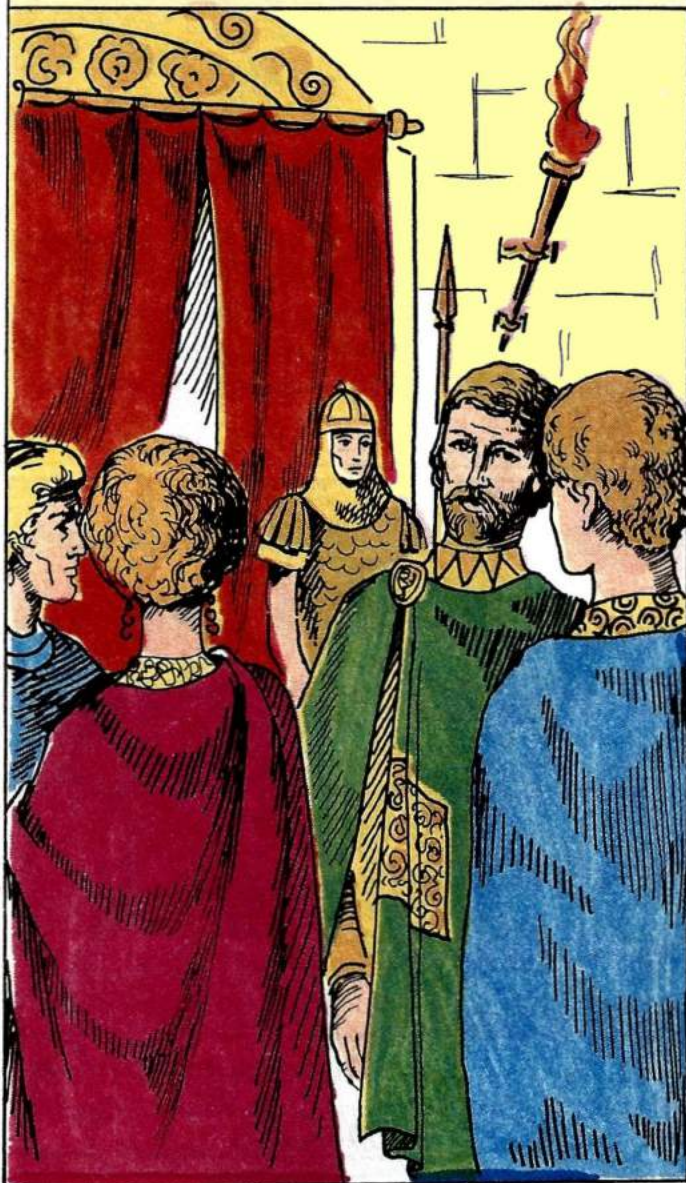

Πῶς τὸ εἶπε ὁ θεϊκὸς Ἀριστοτέλης;
«Φίλος μὲν Πλάτων, φιλάτῃ δὲ ἀλήθεια!»

...Καὶ τώρα ἂς μποῦμε στὸ θέμα, στὴν Ἱστορία μας, ὅπως ξεκίνησε μέσα ἀπὸ τὴν αἶθουσα τῆς Πορφύρας... Ἦταν μιὰ χειμωνιάτικη μέρα. Δεκέμβρης τοῦ 1083...

ΜΕΓΑΛΗ ΚΙΝΗΣΗ ΚΙ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ! Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΚΑ ΚΟΙΛΟΠΟΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩ-ΓΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΙΟ ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΕΣ ΩΔΙΝΕΣ... Ο ΤΟΚΕΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ... ΚΙ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Σ' ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ...

Δέν ἔφτασε μήνυμα ἀπ' τὸν Αὐτοκράτορα;

Ὁχι, Πατρικία ζωστή. Ἡ Γαληνοτάτη Αὐγούστα εἶναι σὲ κίνδυνο;

Ὁχι, μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ... Μὰ θὰ νιώσῃ μεγάλη χαρά, νὰ τὸν δῇ... Στεῖλτε κι ἄλλον μαντατοφόρο.

ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΝΑ ΓΕΝΝΙΩΝΤΑΙ ΤΑ ΒΑΣΙΛΟΠΟΤΛΑ ΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ... ΓΙ' ΑΥΤΟ ΤΑ ΟΝΟΜΑΖΑΝ ΚΑΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΤΑ...

Ἔρχεται πολὺ φυσικά, τὸ παιδί... Ὅπου νᾶναι θὰ γεννηθῇ, Τρισανγούστα!

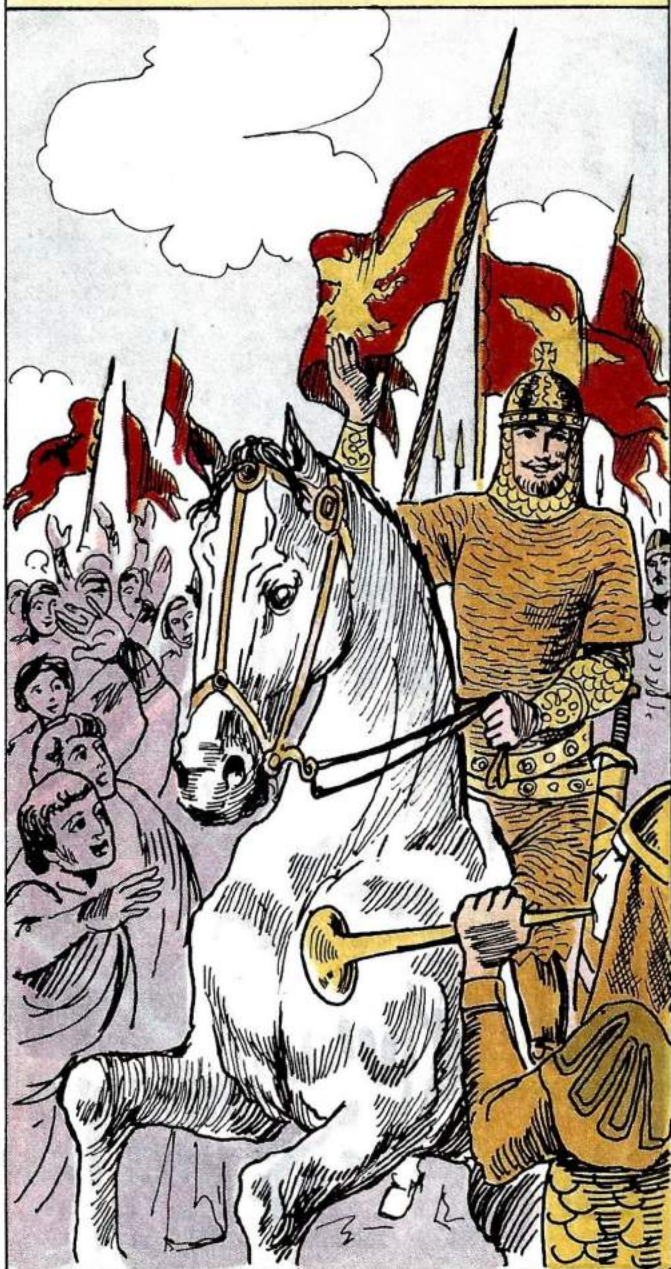

Ὁχι, ὄχι, περίμενε λίγο, μωρό μου! Περίμενε τὸν πατέρα σου, νὰ γυρίσῃ.

Χριστὸς καὶ Παναγιά! Κι ἂν ὁ Ἀλέξιος λείψῃ ἓνα μῆνα ἀκόμη; Πῶς θὰ βαστάξῃς τοὺς πόνους;

ΜΑ ΤΟ ΘΑΤΜΑ ΕΓΙΝΕ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ...
ΟΙ ΝΟΡΜΑΝΔΟΙ ΝΙΚΗΘΗΚΑΝ... Ο ΑΛΕ-
ΞΙΟΣ ΓΤΡΙΣΕ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ.

ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ
Η ΠΡΩΤΟΚΟΡΗ ΤΟΥ ΑΝΝΑ... Η ΜΑΜΗ ΤΗΝ
ΑΠΟΘΕΣΕ ΣΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΤΟΥ ΧΕΡΙΑ...

ΕΤΣΙ ΗΡΘΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΚΑΤΑ ΚΑΠΟΙΟ
ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΤΡΟΠΟ, Η ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗ-
ΤΗ ΑΝΝΑ ΚΟΜΝΗΝΗ, ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ
ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΦΤΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ...

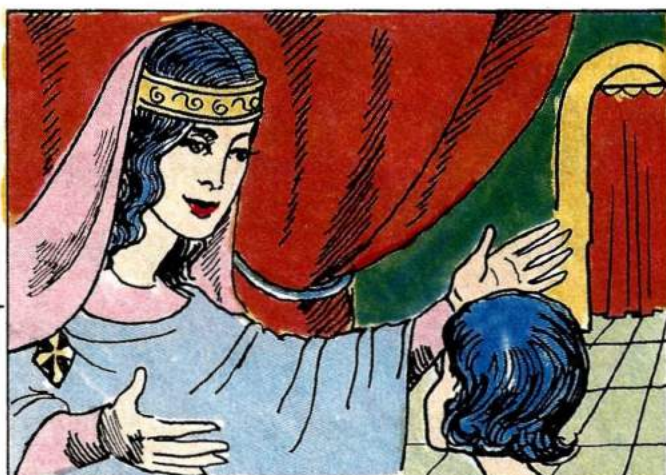
‘Η γέννηση τῆς πριγκίπισσας θά ἐορτασθῇ
μεγαλόπρεπα. Νά χαρῇ ὁ λαός μαζί μας. Θά
μοιραστοῦν σ’ ὅλους, πλούσια δῶρα, θά δο-
θοῦν συμπόσια καί γιορτές.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ, ΠΡΙΝ ΑΝΟΙΞΗ ΚΑΛΑ-ΚΑ-
ΛΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΦΩΣ, ΤΗΝ ΑΡΡΑ-
ΒΩΝΙΑΣΑΝ ΜΕ ΤΟ ΔΕΚΑΧΡΟΝΟ ΚΩΝΣΤΑΝ-
ΤΙΝΟ ΔΟΤΚΑ, ΓΙΟ ΤΟΥ ΕΚΘΡΟΝΙΣΜΕΝΟΥ
ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΜΙΧΑΗΛ VII, ΠΟΥ Ο ΑΛΕ-
ΞΙΟΣ ΕΙΧΕ ΟΡΙΣΕΙ ΔΙΑΔΟΧΟ ΤΟΥ, ΑΝΑ-
ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩ-
ΜΑΤΑ ΤΟΥ... ΕΤΣΙ Η ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΑΝ-
ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΜΕ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΟ
ΘΡΟΝΟ, ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΡΦΥΡΑ.

ΚΙ ΑΤΤΑ ΤΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗ ΣΤΝΩΔΕΨΑΝ ΑΠ' ΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΗΣ. ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΗΣ ΕΙΧΑΝ ΣΚΑΛΙΣΕΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ, Η ΚΟΤΝΙΑ ΤΗΣ ΗΤΑΝ ΠΟΡΦΥΡΟΣΤΡΩΤΗ ΚΙ Ο ΛΑΟΣ ΣΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΕΥΧΟΤΑΝ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΤΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΝΝΑΣ.

ΠΩΣ ΤΗ ΘΤΜΑΤΑΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΚΟΜΗ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΕΙΔΙΑΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ. «ΠΟΤΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΡΜΟΝΙΚΩΤΕΡΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ.... ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΟ ΑΓΑΛΜΑ ΧΑΡΜΑ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ».

ΚΑΙ ΠΟΣΗ ΣΤΟΡΓΗ ΤΗΣ ΕΔΕΙΧΝΕ!

Κορούλα μου! Μελλοντικό στόλισμα του θρόνου! Τῆς οἰκουμένης χαρά!

ΜΕΓΑΛΩΝΕ ΣΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΥΤΟΤΣΤΑ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΤΟ ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ, ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΛΛΟΤΜΕΝΗ ΠΕΘΕΡΑ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ ΕΚΘΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΤΗΝ ΑΛΑΝΗ, ΜΤΘΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑ.

ΟΣΟ ΓΙΑ Τ' ΑΓΟΡΙ ΤΗ ΓΕΜΙΖΕ ΕΚΣΤΑΣΗ. ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΕΡΩΤΑΣ, ΕΝΣΑΡΚΩΜΕΝΟΣ... ΞΑΝΘΟΣ ΡΟΔΟΚΚΙΝΟΣ ΜΕ ΜΑΤΙΑ ΠΟΤ...ΕΛΑΜΠΙΑΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΦΡΤΛΙΑ, ΣΑΝ ΔΤΟ ΛΟΤΛΟΤΛΙΑ

Και τώρα άκούη, πού πέρασαν πάνω άπό σαράντα χρόνια ζωής άπό τότε, αυτό τó εξαίσιο πλάσμα πού ήθε σαν άγγελος, κι έφυγε με φτεροϋγες όλόχρυσες για τόν οϋρανό του, μαγεύει τά στερεμένα μου μάτια, τήν πονεμένη ψυχή μου.

«Χάσμα τής φύσης άληθινό, άριστούργημα άπ' τó χέρι του Πλάστη, ένας έξόριστος του χουσου αιώνα, πού δημιούργησαν οί Έλληνες...».

Καλά τó λέει ó λαός. «Όσοι έχουν πολλές χάρες δέν είναι γι' αυτή τή ζωή»... Μά πώς πέθανε ó Κωνσταντίνος;

Δέν είχε κλείσει τά είκοσι χρόνια του και μαράθηκε σαν τριαντάφυλλο, ποϋχε μόλις άνοίξει στήν εϋτυχία.

Μαζί του σβήστηκαν τότε τά όνειρά μου... Κι όταν άργότερα ή μητέρα μου γέννησε γιό, ή διαδοχή πέρασε σέ κείνον... Τόν 'Ιωάννη, τόν τωρινό Αϋτοκράτορα, πού με έχει κλείσει έδω, στή μονή τής μητέρας μου...

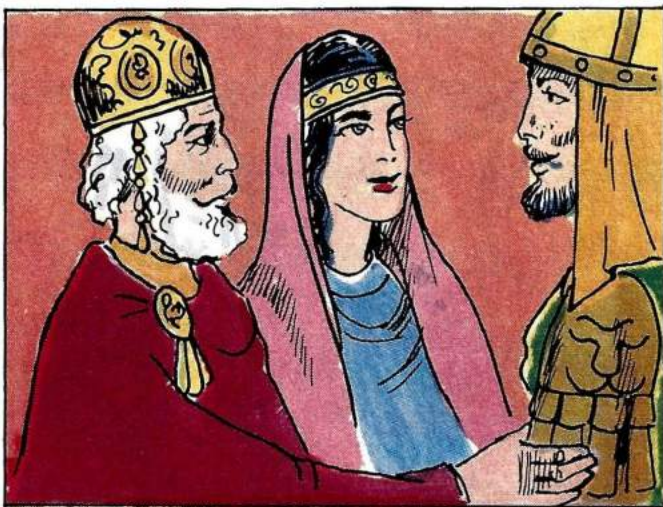
Μά άρκετά για τήν παιδική ήλικία μου. Τó βιβλίο μου είναι για τόν 'Αλέξιο Κομνηνό... Πώς τó ξέχασα!...

ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΑ ΦΟΡΕΣΕΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ, Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΕΡΦΟ ΤΟΥ ΤΟΝ ΙΣΑΑΚΙΟ ΗΤΑΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΕΑΚΟΤΕΜΕΝΟΙ... Η ΑΝΝΑ ΔΑΛΑΣΣΗΝΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΚΑΜΑΡΩΝΕ:

ΜΑ Ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΟΤΑΝΕΙΑΤΗΣ ΤΙΜΟΤΣΕ ΠΟΛΥ ΤΟΥΣ ΔΤΟ ΚΟΜΝΗΝΟΥΣ. ΚΙ Η ΜΑΡΙΑ Η ΑΛΑΝΗ, ΧΗΡΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ Ζ' ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ ΠΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ ΤΣΕΤΕΡΑ ΤΟ ΒΟΤΑΝΕΙΑΤΗ. ΞΕΧΩΡΙΣΕ ΜΕ ΣΤΟΡΓΗ ΤΟΝ ΑΛΕΞΙΟ.

ΕΠΕΙΣΕ ΔΟΙΠΟΝ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΚΙ ΤΙΟΘΕΤΗΣΑΝ ΤΟ ΝΕΩΤΕΡΟ ΚΟΜΝΗΝΟ... Ο ΙΣΑΑΚΙΟΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕ ΤΑ ΠΡΩΤΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΤΟΥ...

Πάντα νά τὸ θυμᾶστε! Ἡ θέση σας εἶναι στὸ θρόνο. Εἶστε ἀπόγονοι βασιλέων!

Ὁ Ἀλέξιος τὸν ἀξίζει... Ἄν χρειαστῇ, θὰ παλαίψω γιὰ χάρη του.

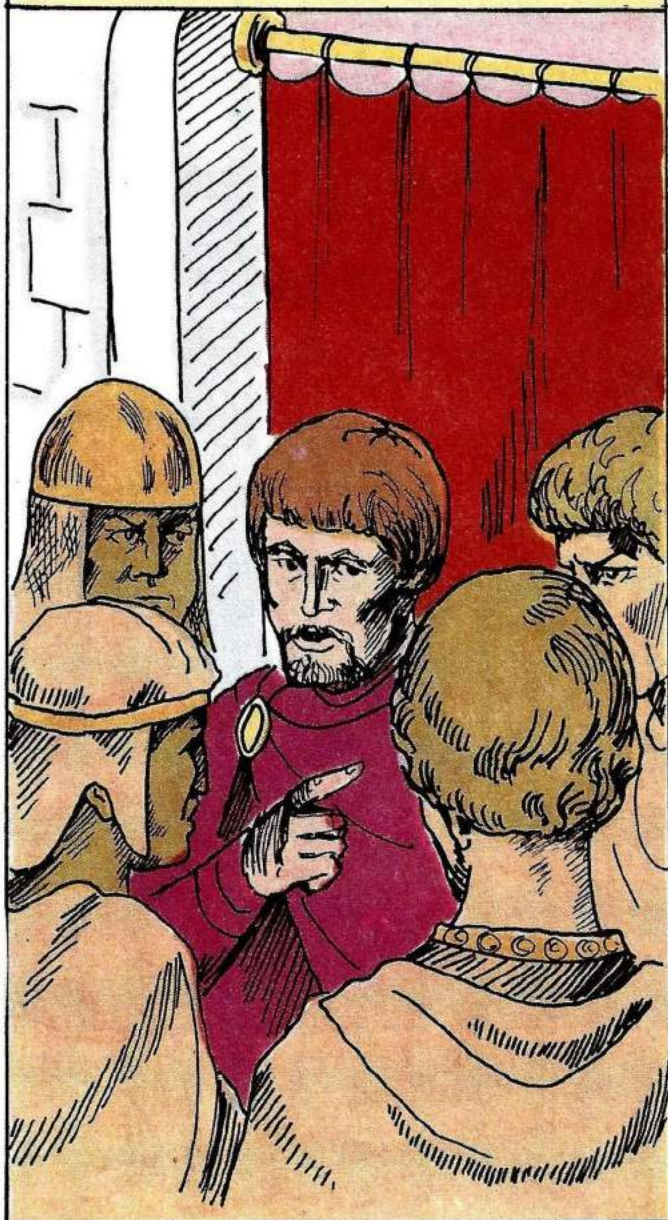
Γιὰ τὴν ὥρα στηρίζομαι τὸ Βοτανειάτη... Μὰ ἂν τὸ ξεχάσῃ τί μᾶς χρωστᾷ;

Θὰ διαδεχθῇ τὸ Βοτανειάτη μιὰ μέρα, Ἀλέξιε! Ὅμως μ' ἓνα ὄρο: Σὰν κηδεμόνας τοῦ γιοῦ μου, τοῦ νόμιμου κληρονόμου τοῦ θρόνου...

Τὸ τάζω μὲ ὄρο. Διάδοχός μου θάναί ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας. Μόλις στεφθῶ, θὰ τὸν κάμω συμβασιλέα...

ΜΑ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΚΑΙ ΛΙΓΟΥΣ ΕΧΘΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΑΓΛΗ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ. ΕΝΑΣ ΑΝΗΨΙΟΣ
ΤΟΥ ΒΟΥΤΑΝΕΙΑΤΗ ΣΥΝΩΜΟΤΟΥΣΕ ΜΕ
ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΗ ΤΟ ΘΡΟΝΟ,
ΤΥΦΛΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΛΕΞΙΟ...

Ἄκου τί λέει τοῦτο τὸ γράμμα, Ἀλέξιε. Σοῦ
στήνουν δόκανο στὸ παλάτι. Θὰ σὲ καλέσουν,
τάχα ἀπὸ μέρος τοῦ βασιλιᾶ καὶ θὰ σὲ τυ-
φλώσουν!

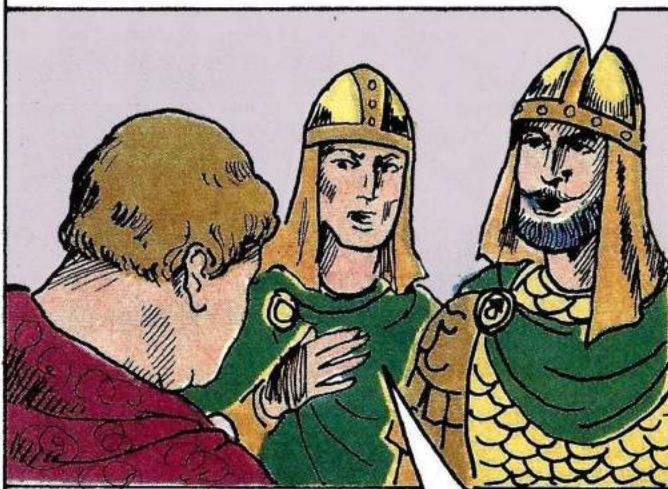
Ἄν πάρω μιὰ τέτοια πρόσκληση, θάχης δίκιο.

ΜΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΚΕΙΝΟ ΒΡΑΔΤ — ΝΤΧΤΑ ΒΑ-
ΘΙΑ — ΗΡΘΕ Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΟΥ ΒΕ-
ΒΑΙΩΝΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.

Ὁ Βασιλέας καλεῖ τοὺς δυὸ ἐκλαμπρότατους
στρατηγούς σὲ συμβούλιο.

Δὲ θὰ λείψωμε! Σὲ μισὴ ὥρα θάμαστε ἐκεῖ!

Σὲ μισὴ ὥρα καὶ λιγώτερο! Δὲ θὰ περιμένουν
πολὺ στὸ παλάτι.

Εἶχα δίκιο; Καὶ τώρα δρόμο. Οἱ φίλοι μας
περιμένουν ἔξω ἀπ' τὴν Πύλη.

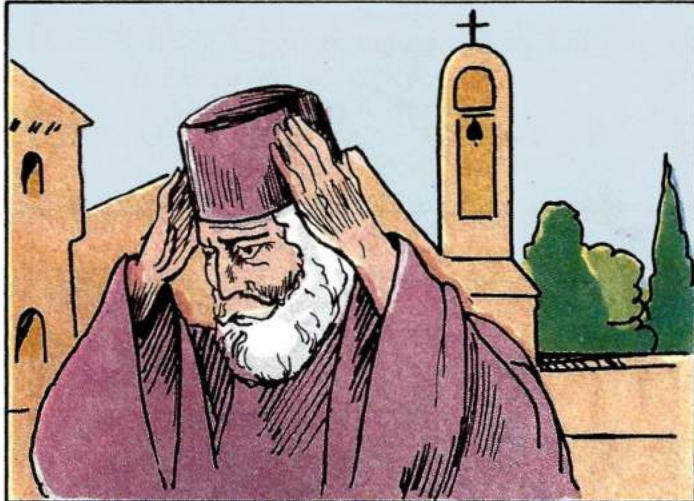

Καὶ μόνο σὰ βασιλιάς θὰ γυρίσω πιά.

ΚΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ Η ΠΟΛΗ
ΛΕΧΤΗΚΕ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΤΗΣ ΑΤΤΟ-
ΚΡΑΤΟΡΑ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΛΑΤΡΕΤΕ Ο ΛΑΟΣ:

Ἄλεξιου καὶ Εἰρήνης, αὐτοκράτορων,
πολλὰ τὰ ἔτη.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ, Σ' ΕΝΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ,
ΦΟΡΕΣΕ ΤΟ ΡΑΣΟ Ο ΚΟΤΡΑΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ
ΓΕΡΟΣ ΠΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
ΒΟΤΑΝΕΙΑΤΗΣ.

ΜΑ Ο ΘΡΟΝΟΣ ΑΥΤΟΤΣ ΤΟΤΣ ΚΑΙΡΟΤΣ
ΗΤΑΝ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΠΕΡΙΤΡΙΓΤΡΙΣΜΕΝΟ Μ'
ΑΓΚΑΘΙΑ... Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΕΙΧΕ ΝΑ ΠΑΛΙ-
ΨΗ ΜΕ ΝΕΟΤΣ ΕΧΘΟΤΣ, ΤΟΤΣ ΟΡΜΗ-
ΤΙΚΟΤΣ ΝΟΡΜΑΝΔΟΤΣ.

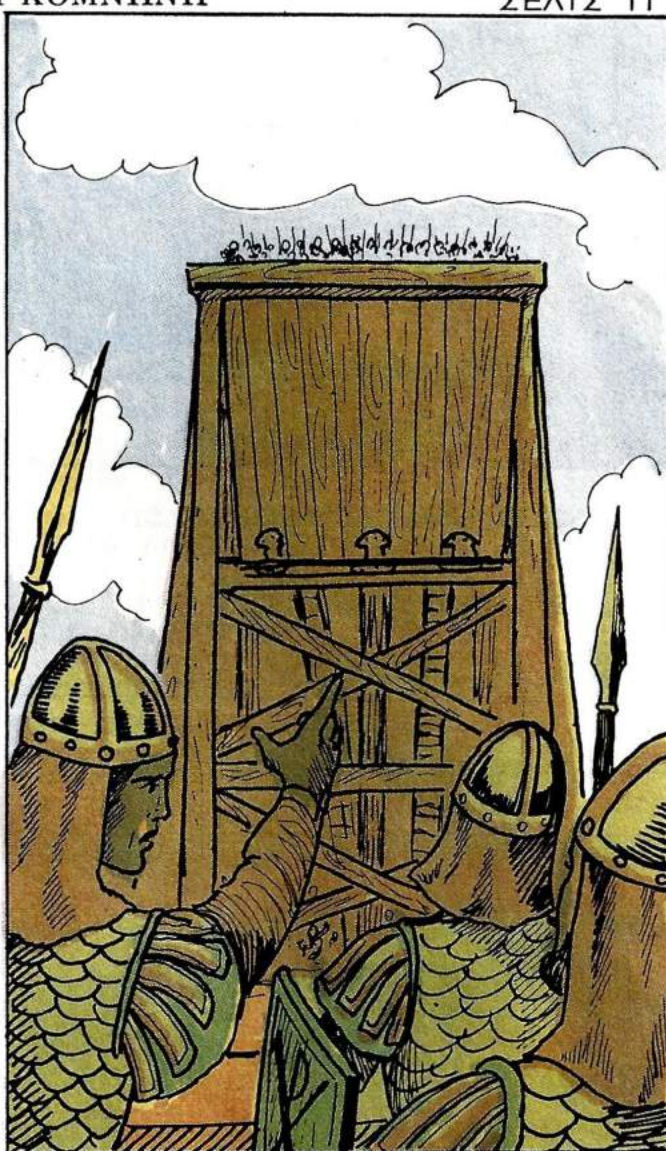
Μ' ΑΡΧΗΓΟ ΤΟ ΡΟΒΕΡΤΟ ΓΤΣΚΑΡΔΟ, ΕΙ-
ΧΑΝ ΟΡΜΗΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΩ ΙΤΑΛΙΑ,
ΠΟΛΙΟΡΚΟΤΣΑΝ ΤΟ ΔΥΡΡΑΧΙΟ ΚΙ ΑΠΕΙ-
ΛΟΤΣΑΝ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΟΛΗ.

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΓΙΝΟΤΑΝ ΜΕ ΠΕΙΣΜΑ. Ο
ΑΛΕΞΙΟΣ ΕΙΧΕ ΣΤΕΙΛΕΙ ΕΠΙΚΟΤΡΙΑ ΚΙ Ε-
ΝΑ ΓΕΝΝΑΙΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΤΟΝ ΓΕΩΡ-
ΓΙΟ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ ΠΟΥ ΑΜΤΝΟΤΑΝ ΜΕ
ΤΕΧΝΗ ΚΙ ΑΝΔΡΕΙΑ, ΔΙΩΧΝΟΝΤΑΣ ΤΟΤΣ
ΕΧΘΟΤΣ ΑΠ' ΤΑ ΤΕΙΧΗ.

ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΜΕΡΑ ΑΠΕΚΡΟΤΕ ΤΟΤΣ Ε-
ΧΘΡΟΤΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΔΟΓΟΣ. ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΤΟ-
ΣΟ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΣΕ ΕΞΟΔΟΥΣ ΚΙ ΑΠΟΛΕ-
ΚΑΤΙΖΕ ΤΟΤΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΤΟΤ ΡΟΒΕΡ-
ΤΟΥ.

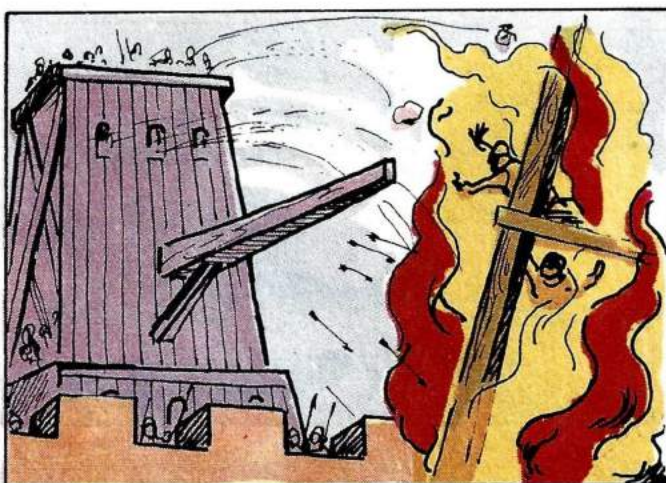

ΜΑ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ, ΕΝΑΣ ΠΕΛΩΡΙΟΣ ΕΤ-
ΛΙΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΑΠ' ΤΑ ΤΕΙ-
ΧΗ ΟΡΘΩΘΗΚΕ... 500 ΑΝΤΡΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΩ
ΠΑΤΩΜΑ ΗΤΑΝ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΡΙΧΤΟΥΝ
ΣΤΟ ΔΥΡΡΑΧΙΟ.

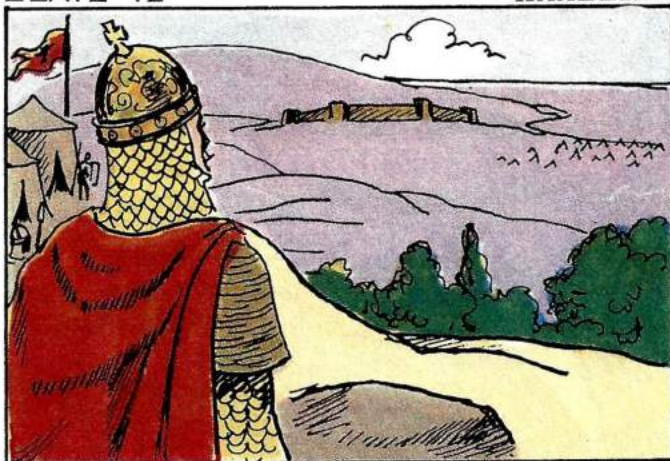
ΜΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ, ΕΝΑΣ ΠΑΡΟΜΟΙΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ ΥΨΩΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ
ΚΑΙ Μ' ΕΝΑ ΔΟΚΑΡΙ ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΚΛΕΙ-
ΣΤΗ, ΚΑΘΩΣ ΤΙΝΑΖΟΤΑΝ, ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ
ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΝΟΡΜΑΝΔΩΝ, ΝΑ ΜΗΝ
ΞΕΜΠΟΤΚΑΡΗ ΤΟΤΣ ΑΝΤΡΕΣ.

Μᾶς ἔβγαλαν ἄχρηστο τὸ μηχανήμα. Τί τὸ
βλέπετε; Ρίξτε το στὴ φωτιά.

ΜΑ ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΝ ΝΑ ΤΟ ΚΑΨΟΥΝ ΑΤ-
ΤΟΙ. ΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΠΟΤ ΠΕΤΟΤΣΑΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΤΣ ΒΛΗΜΑΤΑ ΕΡ-
ΡΙΞΑΝ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΑ-
ΨΑΝ.

ΜΑ ΝΑ ΠΟΤΡΘΕ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΤΟΤ, Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΚΙ ΕΣΤΗΣΕ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ Σ' ΕΝΑ ΛΟΦΟ ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΤΑΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΗ ΜΑΚΡΙΑ ΚΑΙ ΜΗΝΤΣΕ ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ ΝΑΡΘΗ ΝΑ ΤΟΝ ΔΗ.

Δέν είναι φρόνιμο αυτό που μινάει ο Ρήγας... Ν' αφήσω μια πόλη πολιορκημένη σε μια κρίσιμη ώρα; Ωστόσο θα υπακούσω στην έντολή του.

Έχω στρατό μεγαλύτερο. Θα χτυπήσω άμέσως. Τί λές, στρατηγέ;

Σε μάχη από κοντά, θάναι ή νίκη δική τους. Τα όπλα τους είναι βαρύτερα, τα κορμιά τους αθλητικά κι έχουν πείρα... Καλύτερα να κυλώσωμε τὸν ἐχθρό, νὰ τὸν κλείσωμε, νὰ μὴ βρῖσκη τροφές.

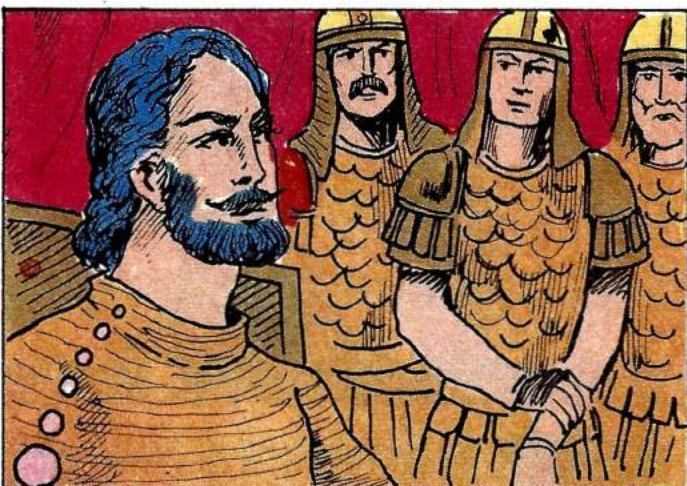

Ἵπποσχέθηκα τὴν ἀλήθεια σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο. Ἐδῶ ὁ πατέρας μου ἔσφαλλε... Ἦταν νέος, ὀρμητικὸς καὶ περήφανος καὶ φιλοδοξοῦσε νὰ μετρηθῇ μὲ τὸν πιὸ φημισμένο πολεμιστὴ τῆς Εὐρώπης. Ἔτσι ἀποφάσισε νὰ χτυπήσῃ.

Ἡ ΜΑΧΗ ΔΟΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΤΟΥ ΑΤΡΑΧΙΟΥ. Ο ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΙΑΣΕΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΤΑΘΗΚΕ ΑΚΛΟΝΗΤΟΣ ΣΤΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ...ΚΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΜΤΝΑ ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ... ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥΣΑΝ ΣΑ ΔΑΙΜΟΝΕΣ.

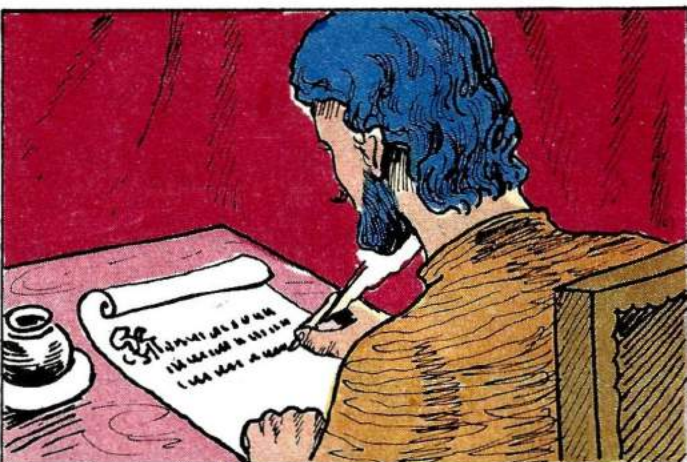
ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ, Ο ΝΙΚΗΤΗΣ, ΚΟΙΜΗΘΗΚΕ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ... ΕΙΧΕ ΝΙΚΗΣΕΙ. ΕΞΗ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΚΡΟΙ ΜΑΡΤΥΡΩΣΑΝ ΠΩΣ ΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ ΓΕΝΝΑΙΑ.

Τὸ ξέρω, εἶναι μεγάλη καταστροφή. Ὁ στρατὸς διαλύθηκε, χάσαμε ἐπικαίρες θέσεις... Μὰ οἱ γενναῖοι δὲ φαίνονται μόνο στὶς νίκες... Θὰ πολέμησουμε μ' ἄλλα μέσα, ὥσπου νὰ διώξουμε τὸν ἐχθρό.

ΚΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΗΤΑΝ ΜΕΓΑΛΤΤΕΡΗ. ΤΟ ΑΥΡΑΧΙΟ ΚΤΡΙΕΥΤΗΚΕ ΚΙ Ο ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΞΕΧΤΗΚΕ ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΟΣ ΠΙΑ ΣΤΗΝ ΙΛΑΤΡΙΑ.

ΚΙ ΑΡΧΙΣΕ Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. ΣΕ ΛΙΓΟ ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΤΟ ΡΟΒΕΡΤΟ ΝΑ ΠΑΗ ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΒΟΗΜΟΤΝΔΟ ΤΟ ΓΙΟ ΤΟΥ.

ΚΙ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ, ΠΟΥ ΩΣΤΟΣΟ ΕΤΟΙΜΑΖΕ ΝΕΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΟΛΟ ΠΑΡΕΝΟΧΛΟΤΣΕ ΤΟ ΒΟΗΜΟΤΝΔΟ. ΑΥΟ ΤΡΕΙΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΤΑΤΡΟΠΩΣΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΜΙΣΘΟ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΩΣΗ Ο ΒΟΗΜΟΤΝΔΟΣ ΚΙ ΑΓΑΝΑΚΤΟΥΣΑΝ...

Πίστεψες πώς νίκησες τόν 'Αλέξιο.... Μά πίσω έχει ή ἀγλάδα τήν οὐρά! Θέλουμε νά φᾶμε! Πεινᾶμε!

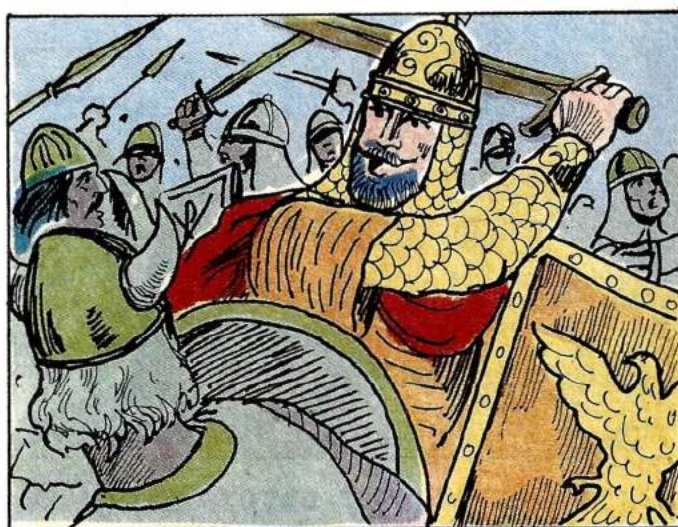
Θά πάω ὁ ἴδιος στήν 'Ιταλία νά φέρω χρήματα!

ΚΑΙ, ΣΑΝ ΕΦΤΓΕ Ο ΒΟΗΜΟΤΝΛΟΣ, Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΞΑΝΑΠΗΡΕ ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΟΥΤ... ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΕΦΘΑΣΕ Η ΕΙΔΗΣΗ ΠΩΣ Ο ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΓΥΣΚΑΡΛΟΣ ΕΙΧΕ ΠΕΘΑΝΕΙ ΚΙ ΟΙ ΓΙΟΙ ΤΟΥ ΜΑΛΩΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΧΗ. Η ΝΙΚΗ ΚΑΤΑΚΥΡΩΘΗΚΕ ΠΙΑ ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΙΟ, ΠΟΥ ΤΗ ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΑ, ΟΤΑΝ ΓΥΡΙΣΕ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΤΟΤΣΑ ΤΟΥΤ...

Σ' κεῖνο τὸ θρίαμβο ἦρθα κι ἐγὼ στὴ ζωὴ, γεννημένη μέσ' στὴν πορφύρα. Τὸν ἴδιο χρό- νο μ' ἀρραβώνισαν μὲ τὸν μικρὸ Κωνσταν- τῖνο Δούκα, μὲ εἶπαν βασίλισσα, συμβασίλισ- σα τοῦ πατέρα μου, κι ἔβαλαν στὴν κούνια μου στέμμα!

ΤΣΤΕΡΑ ΝΙΚΗΣΕ ΚΙ ΑΛΛΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ... ΤΟΤΣ ΟΡΜΗΤΙΚΟΥΣ ΠΕΙΣΕΝΕΓΟΥΣ...

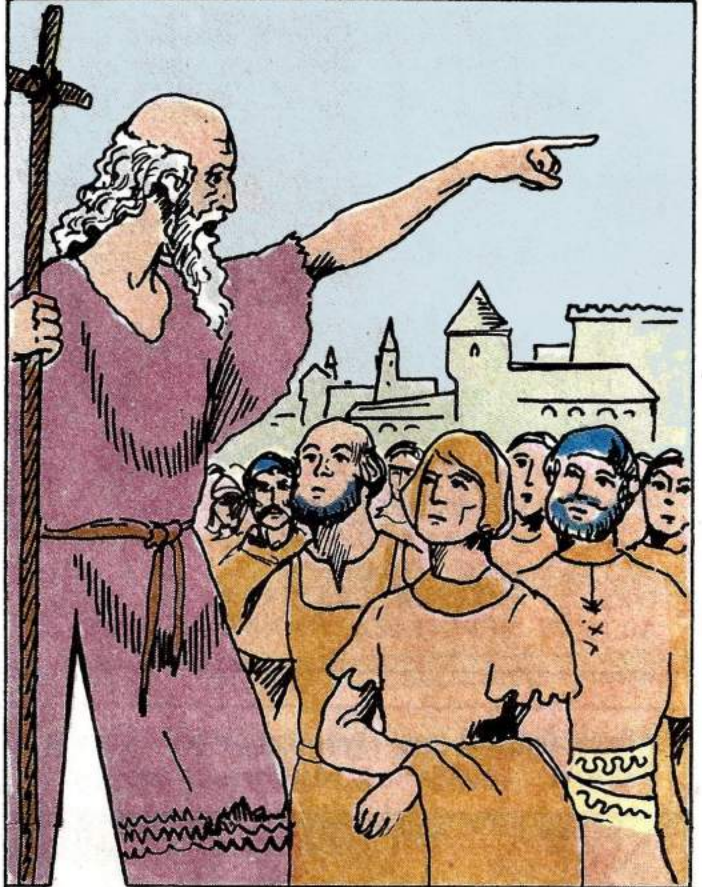

...ΤΟΤΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ, ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΘΑΡΡΟΣ ΣΑΝ ΕΛΕΙΠΕ ΚΑΙ ΡΗΜΑΞΑΝΕ ΤΗΝ ΑΣΙΑ.

Ἄνυπομονῶ, σοφή μου Καισάρισσα, νὰ μιλήσωμε γιὰ τοὺς Σταυροφόρους, ἐκείνους τοὺς ἄξεστους Φράγκους, ποὺ πήγαιναν νὰ ἐλευθερώσουν τοὺς Ἅγιους Τόπους...

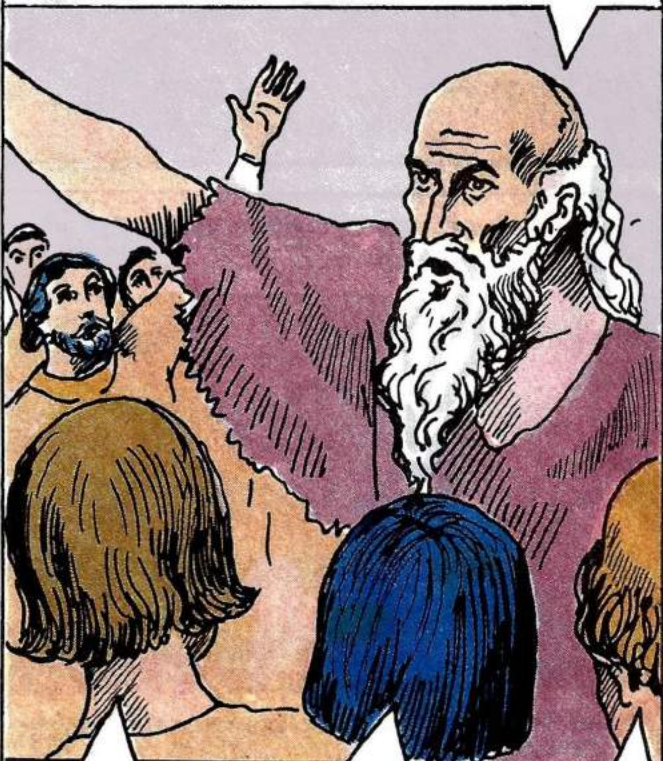

Ἦμουν τότε δέκα - δώδεκα χρονῶν... Τοὺς θυμῶμαι σὰ νᾶναι τώρα. Ἐκεῖνος ὁ ἐξαλλος Πέτρος Κουκούπετρος, τί ἀστεῖος ποὺ ἦταν! Αὐτὸς τοὺς ξεσήκωσε.

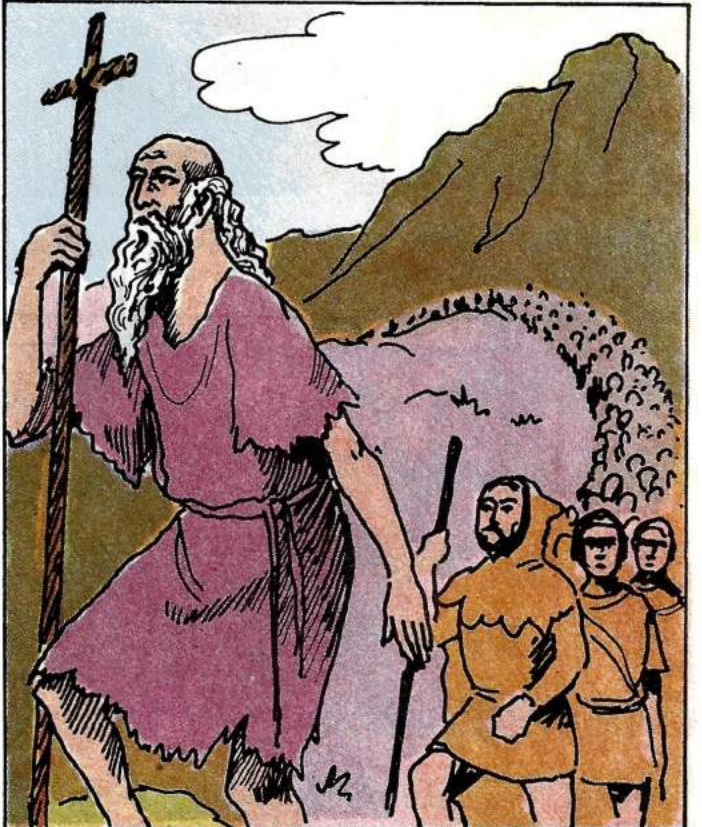

Εἰστε λοιπὸν χριστιανοὶ καὶ ἀφήνετε τὸν τόπο ποὺ ἔβαψε τοῦ Χριστοῦ μας τὸ αἷμα στοὺς ἄπιστους; Δὲν ζοῦν πιά ἄξιοι ἱππότες;

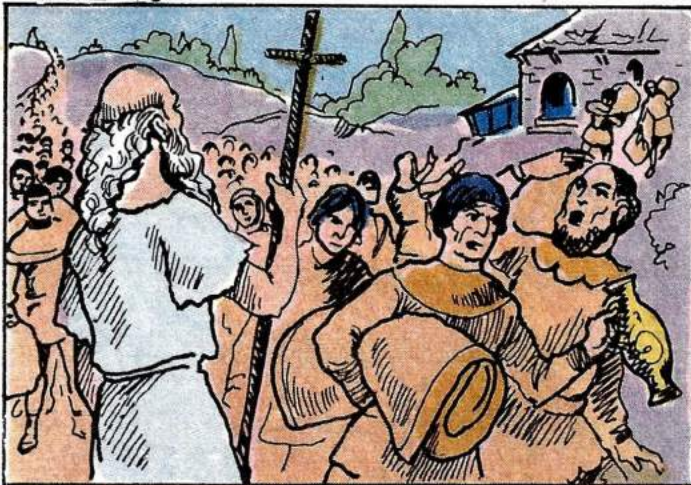
Ἀπὸ κεῖ γύρισα κι εἶδα τὰ βάσανα τῶν πιστῶν. Ἰκετεύουν, στέλνουν μηνύματα στοὺς λαοὺς καὶ στὸν Πάπα. Ἐλευθερώστε τοὺς Ἅγιους Τόπους!

Νὰ πᾶμε ὅλοι νὰ πολεμήσωμε! Γιὰ τὴν πίστη καὶ τὸ Χριστό!

ΕΤΣΙ ΕΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΠΡΩΤΑ - ΠΡΩΤΑ Τ' ΑΣΤΥΝΤΑΧΤΑ ΠΛΗΘΗ, ΜΕ ΜΟΝΟ ΤΟΤΕ Ο-ΠΛΟ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ. ΣΥΠΟΛΗΤΟΙ ΛΟΙΠΛΟΙ, ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΙ, ΜΕ ΑΡΧΗΓΟ ΕΝΑΝ ΕΞΑΛΛΟ ΡΑΣΟΦΟΡΟ.

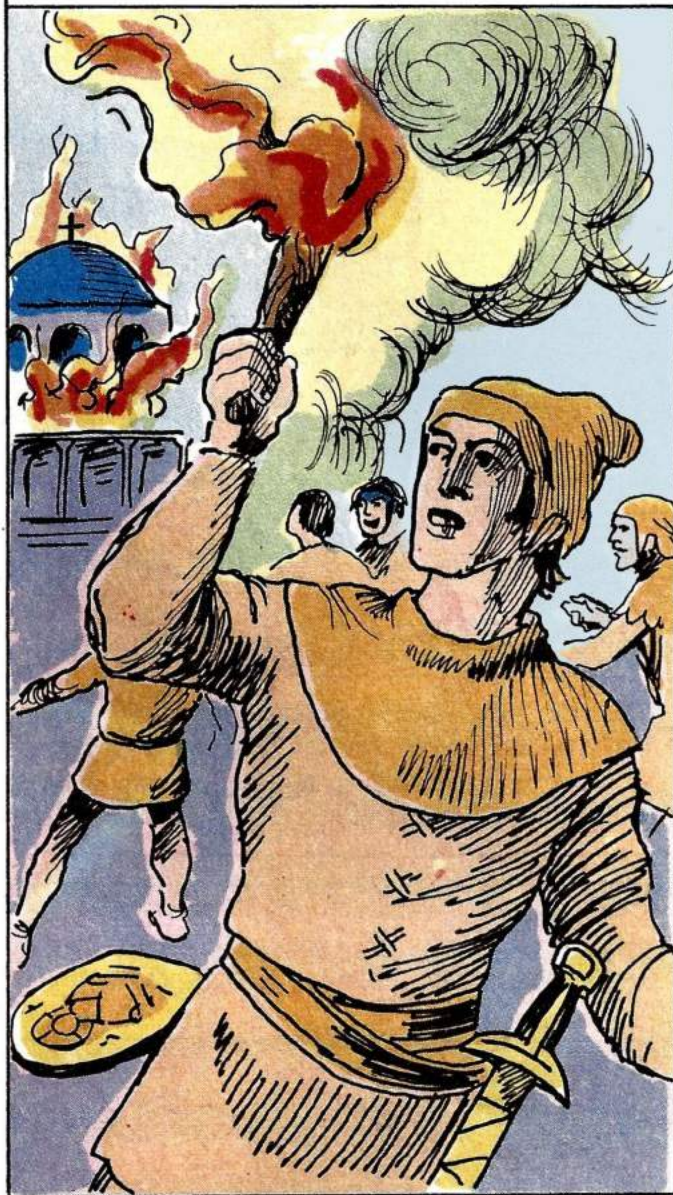

Τ' ΑΣΤΝΤΑΚΤΑ ΑΤΤΑ ΠΛΗΘΗ, ΠΟΤ ΟΔΗ-
ΓΟΥΣΕ Ο ΕΞΑΛΛΟΣ ΕΡΗΜΙΤΗΣ, ΣΑΝ Ε-
ΦΤΑΣΑΝ ΣΤΑ ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥ-
ΟΤΣΑΣ, ΑΡΧΙΣΑΝ ΑΧΑΛΙΝΩΤΑ ΝΑ ΛΕΗ-
ΛΑΤΟΥΝ ΑΓΡΟΙΚΙΕΣ, ΠΑΛΑΤΙΑ, ΝΑΟΥΣ.

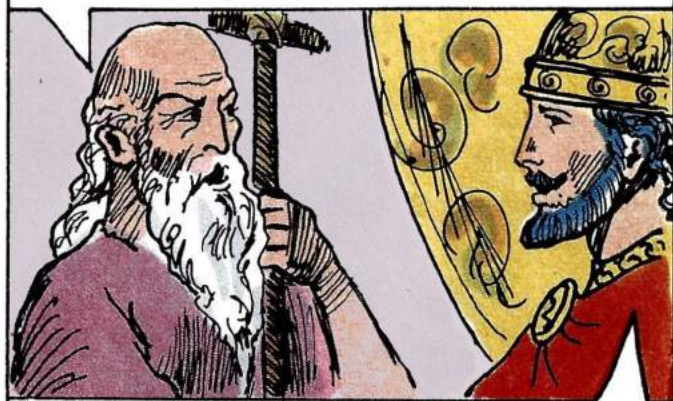
Αὐτοί, βασιλιά μου, εἶναι χειρότεροι ἀπ' τοὺς
ἀπιστοὺς... Διῶξε τοὺς, βοήθησε τὸ λαό σου...

Κι ἔρχονται, λέει, ξαπίσω τοὺς ἄλλοι ὅπλι-
σμένοι! Αὐτοὺς πῶς θὰ τοὺς βαστάξωμε;

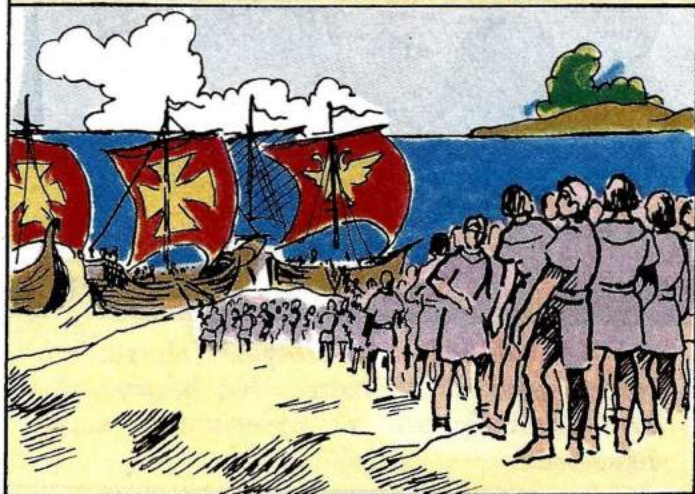
"Ἄν μᾶς βαρεθῆκατε, περάστε μας στὴν Ἀ-
σία, μὲ τὰ καράβια σας... Αὐτὸ σοῦ ζητᾶμε.

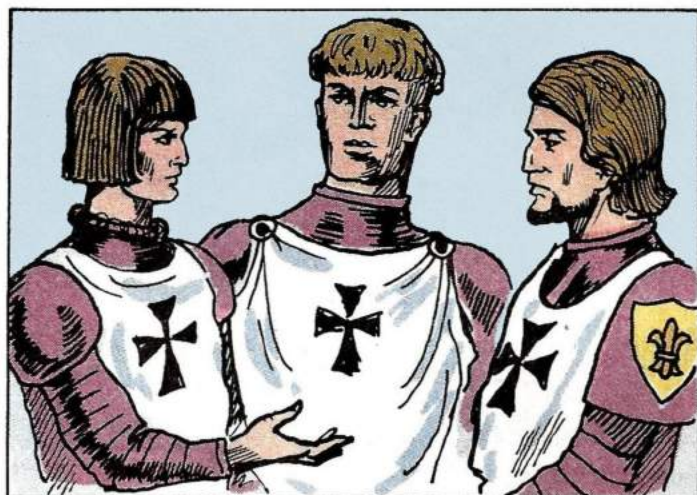
Εἶπα, νὰ τοὺς δεχτοῦμε σὰν χριστιανοὺς! Μὰ
σὰν τὸ παρακάμουν, θὰ τοὺς διώξω... Γυρίστε
στὰ κτήματά σας.

Εἶπα νὰ περιμένετε τοὺς ἱππότες, τοὺς ἀρχη-
γούς τῆς Σταυροφορίας σας. Μὰ ἐσεῖς φέ-
ρεστε σὰν ἐχθροί. Θὰ σᾶς στείλω λοιπὸν μὲ
καράβια ἐκεῖ πὸν θέλετε.

ΕΤΣΙ ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ ΜΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥΣ ΔΡΟΜΟΝΕΣ. ΕΚΕΙ ΔΕΚΑΤΙΣΤΗΚΑΝ ΑΠ' ΤΟΤΕ ΤΟΥΡΚΟΥΣ, ΘΕΡΙΣΤΗΚΑΝ ΑΠ' ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΚΙ ΟΤΤΕ ΕΝΑΣ ΑΠ' ΤΗ ΘΑΛΙΒΕΡΗ ΑΤΤΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ ΔΕΝ ΕΦΘΑΣΕ ΣΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ.

ΤΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΛΙΓΟΝ ΚΑΙΡΟ, ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΙ... ΙΠΠΟΤΕΣ, ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΙ ΜΕ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ ΣΤΙΣ ΛΕΤΚΕΣ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΑΝΑΤΕΣ ΤΟΥΣ...

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΤΕ ΗΤΑΝ Ο ΓΟΛΕΦΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΜΠΟΥΤΙΟΝ, Ο ΒΟΗΜΟΥΝΔΟΣ Ο ΝΟΡΜΑΝΔΟΣ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΓΥΣΚΑΡΔΟΥ, Ο ΟΥΓΩΝ ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ.

Πῆρα γράμμα τοῦ Αὐτοκράτορα. Θὰ μᾶς δεχτῇ φιλικά, μὰ ν' ἀπέχωμε ἀπὸ κάθε λεηλασία.

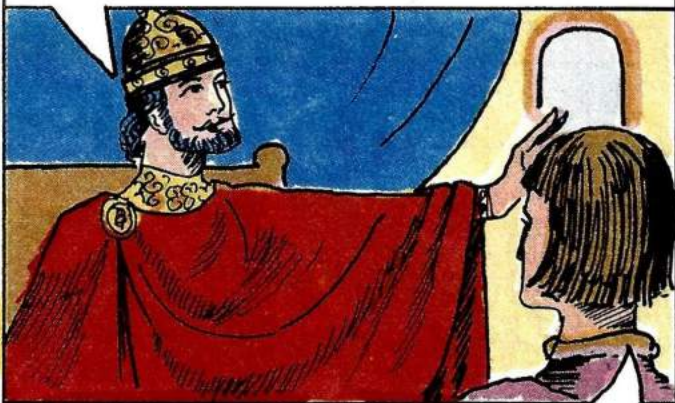
Τὸν ξέρω καλά... Θὰ ζητήσῃ καὶ ὄρκο ὑποταγῆς. Εἶναι περήφανος γιὰ τὴν ἐξουσία του. Καὶ γενναῖος!

Ο ΓΟΛΕΦΡΙΔΟΣ, Ο ΣΤΡΕΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΙΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΙΟ.

Χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς Βασιλείας σου, δὲ θὰ κάμωμε τίποτε. Εἰστε χριστιανοί. Δόστε μας τροφές καὶ καράβια. Θὰ μοιραστοῦμε τὴ δόξα.

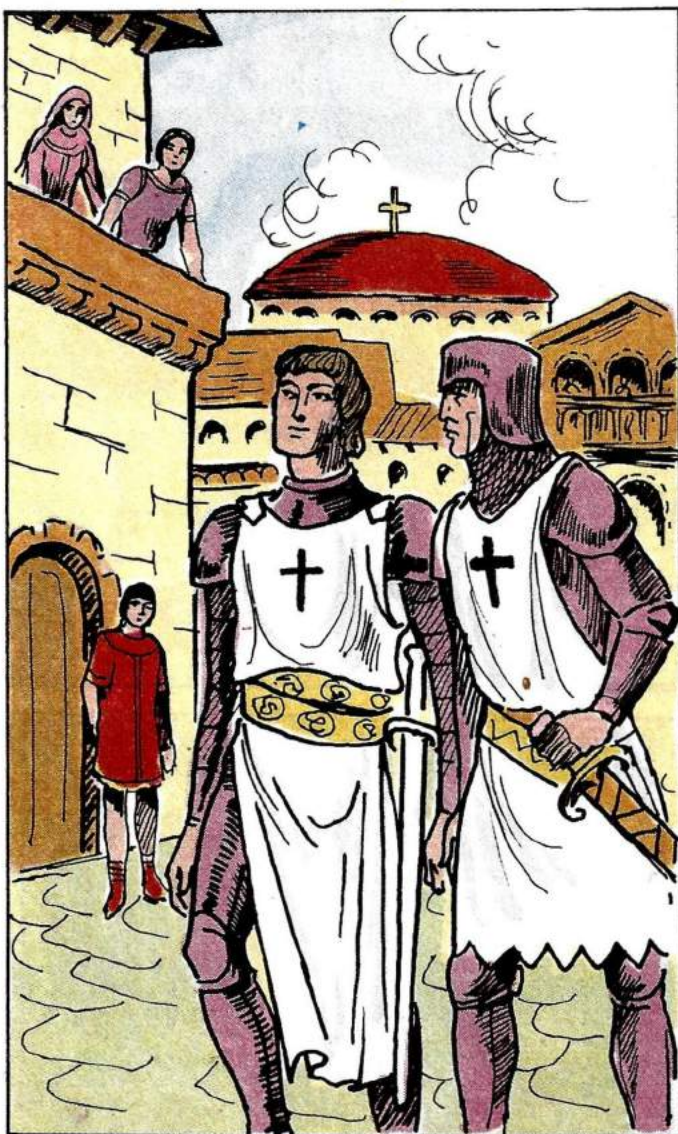
Θά δορίσωμε με επίσημη συμφωνία τις σχέσεις μας. Σᾶς τάσω τή συνδρομή μου με ἓνα ὄρο. Οἱ χῶρες πού θά λευτερώσετε στήν Ἀσία ἀπό τοὺς Τούρκους, εἶναι δικές μου.

Μά, φυσικά. Ἀφοῦ εἶναι Βυζαντινές. Κι ἀφοῦ μαζί θά τις κατακτήσουμε;

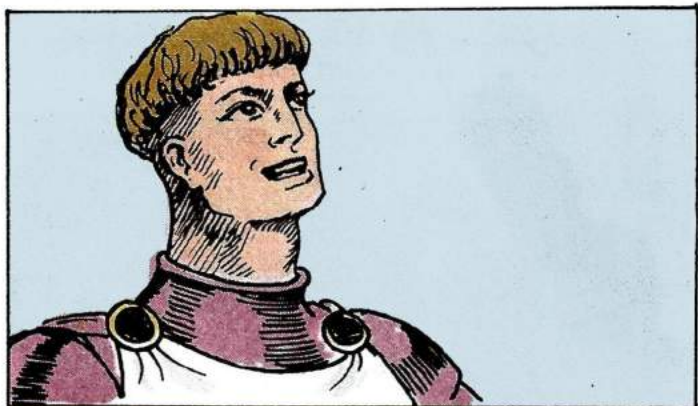
Στις 25 τοῦ Μάρτη, θά δεχθῶ ἐπίσημα στό παλάτι μου τοὺς Ἱππότες. Νά δώσουν τὸν ὄρο ὑποταγῆς καὶ νά κάνουμε τὴν κοινὴ συμφωνία.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΕΥ, ΦΙΛΟΙ ΠΙΑ, ΟΙ ΛΑΤΙΝΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΣΑΝ ΣΤΟΤΕ ΔΡΟΜΟΤΕ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ. ΚΙ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΕΞΩΣΤΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΙ ΑΝΤΡΕΣ ΤΟΤΕ ΧΑΖΕΤΑΝ... ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ ΑΛΛΟΚΟΤΟΙ, ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΛΛΙΝΕΣ ΠΑΝΟΠΛΙΕΣ ΤΟΤΕ, ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΦΟΡΕΣΙΕΣ ΤΟΤΕ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩΣΤΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ ΤΟΤΕ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΤΕ ΚΙ Η ANNA ΜΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΚΑ... Ο ΒΟΗΜΟΤΝΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΑΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΤΤΕΡΗ ΕΝΤΥΠΩΣΗ.

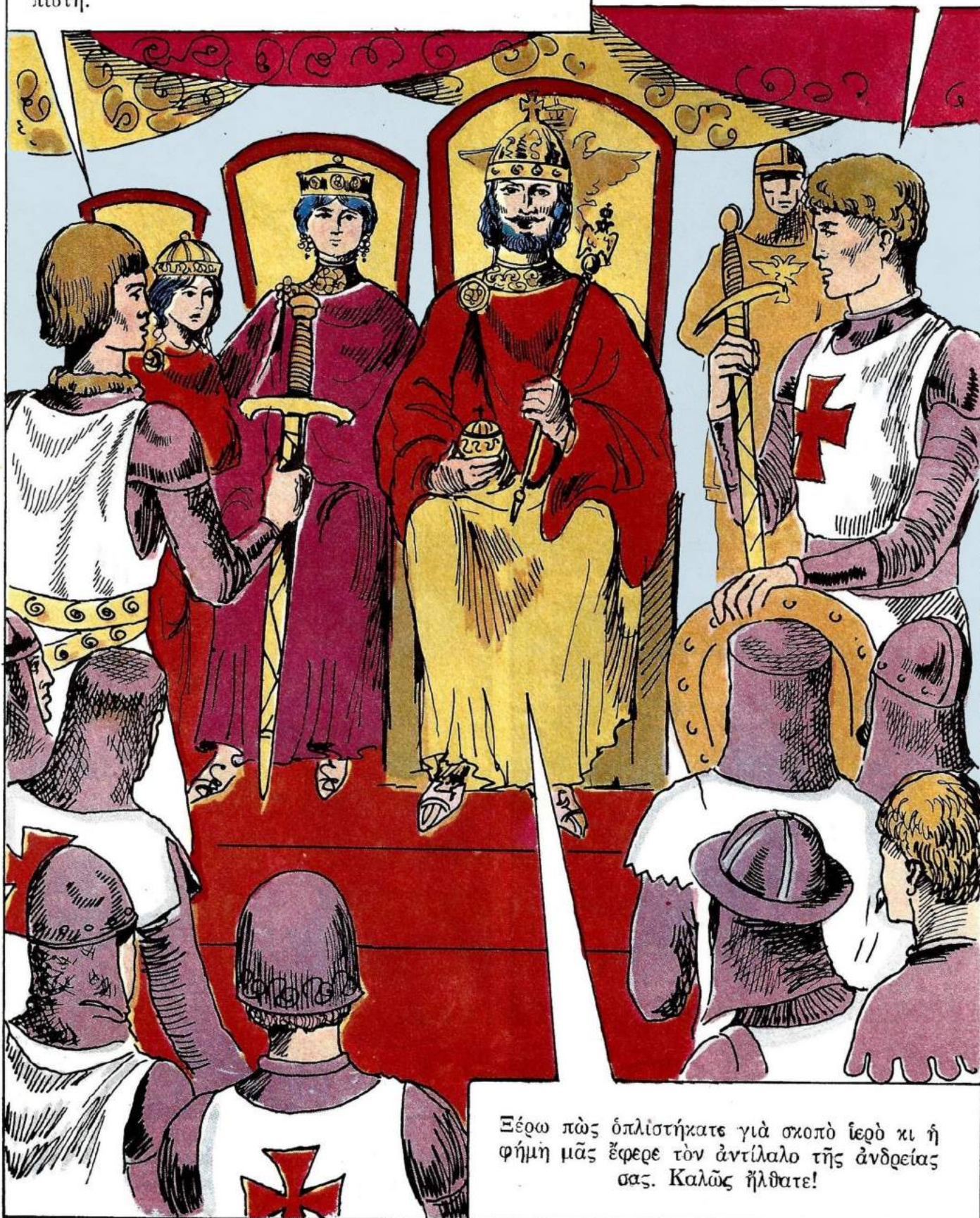

ΝΑ ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΓΥ ΑΥΤΟΝ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑΔΑ: «ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΓΗΓΑΣ ΜΕ ΡΟΥΣΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΑΥΓΕΡΟ ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ, ΦΑΡΔΕΙΟΤΕ ΩΜΟΤΕ, ΓΑΛΑΖΙΑ ΣΠΙΝΘΗΡΟΒΟΛΑ ΜΑΤΙΑ, ΠΟΤ ΓΕΛΟΥΣΕ ΠΛΑΤΕΙΑ ΧΤΥΠΗΤΑ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ... ΗΤΑΝ ΜΑΖΙ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΜΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΟΣ... ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΕΞΑΙΣΙΟΣ ΑΝΤΡΑΣ!»

ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ, ΜΕΡΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ, ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ, ΠΟΥ ΜΕΡΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΤΑΝ, ΕΙΔΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΕΟΡΤΗ, ΠΟΥ ΓΕΜΙΣΕ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΚΑΘΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ. ΟΙ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΤΡΩΠΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΡΚΙΣΤΗΚΑΝ ΠΙΣΤΗ ΚΙ ΥΠΟΤΑΓΗ...

Γνωρίζομε ότι είσαι ή μόνη άσπίδα μας στις άπομακρες αυτές χώρες... Σου όρκιζόμαστε συμμαχία και πίστη.

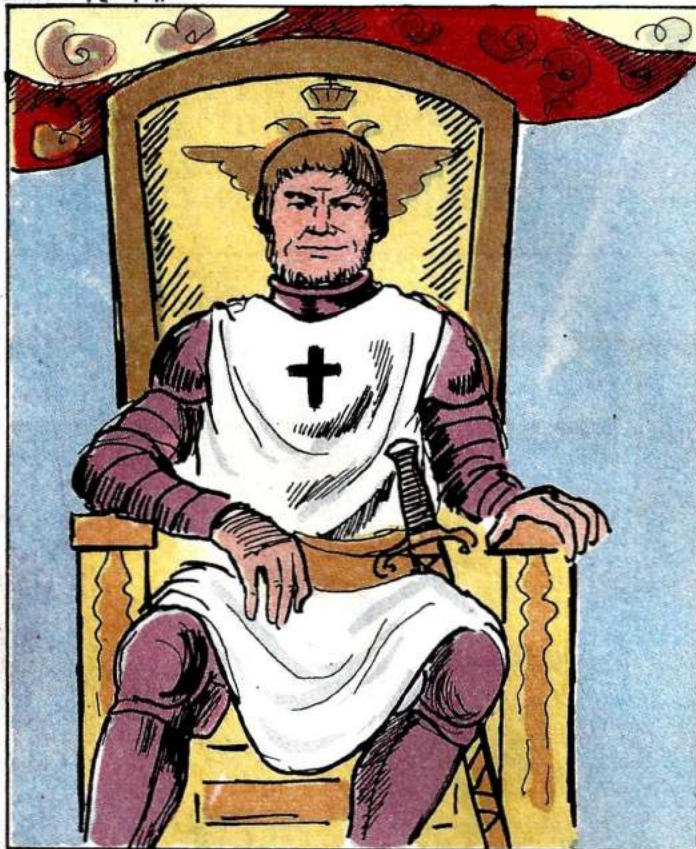
"Άλλοτε πολεμήσαμε σαν έχθροί.
"Ας πολεμήσωμε τώρα σαν φίλοι.
'Ορκίζομαι πίστη!

Ξέρω πώς όπλιστήκατε για σκοπό ιερό κι ή φήμη μας έφερε τον αντίλαλο της ανδρείας σας. Καλώς ήλθατε!

ΑΠΟ ΑΒΡΟΤΗΤΑ ΚΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΙΧΑΝ ΔΕΙΞΕΙ ΟΙ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΙ, Ο ΑΛΕΞΙΟΣ, ΠΗΓΕ ΚΟΝΤΑ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΠΛΩΣΕ ΦΙΛΙΚΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ.

ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΘΑΡΡΟΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΙΛΟΦΡΟΣΤΗ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑ, ΠΗΓΕ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΕ ΜΕ ΑΝΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΛΕΙΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΡΟΝΟ, ΕΝΑΣ ΒΑΡΩΝΟΣ ΛΑΤΙΝΟΣ.

...Σήκω! Τί τρόπος είναι αυτός; Στο Βυζάντιο δεν επιτρέπεται να κάθεται κανένας μπροστά στο Βασιλέα. Δεν είναι διόλου εύγενικό.

Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΟΥΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ ΙΠΠΟΤΗ. ΓΕΛΑΣΕ ΤΟΤΕ ΜΕ ΚΑΛΩΣΤΗΝ.

Κι είναι εύγενεια να κάθεται αυτός, όταν στέκονται όρθιοι τόσοι ιππότες;

Έλα, φίλε, να γνωριστούμε. Πώς λέγεσαι κι από ποιά χώρα είσαι;

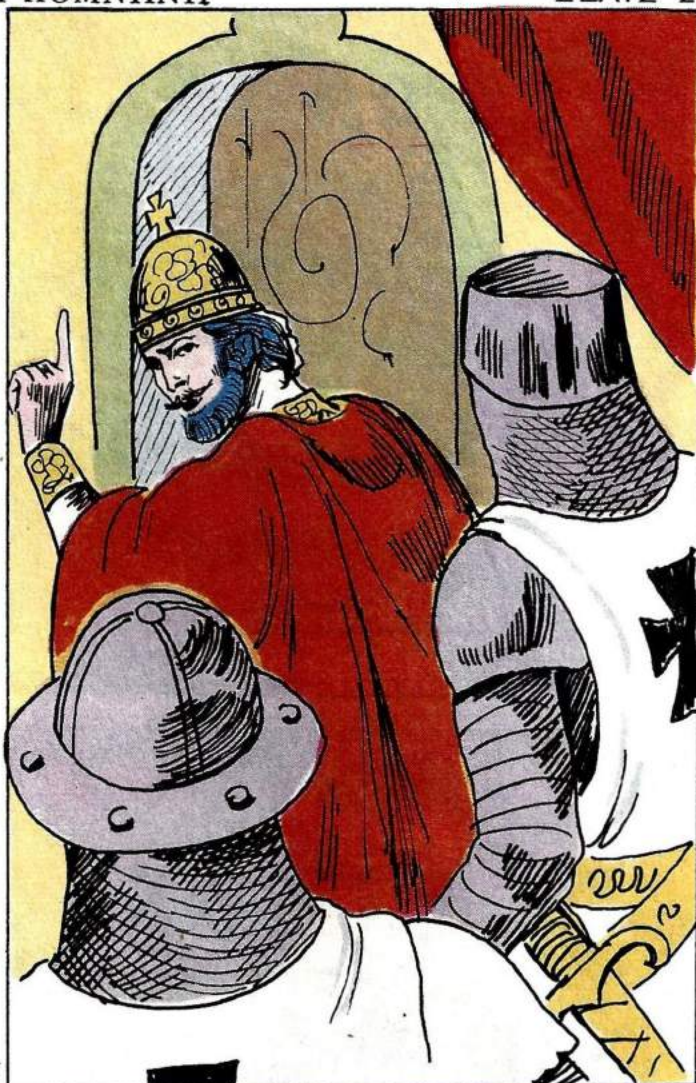

Είμαι ένας γνήσιος Φράγκος και τὸ καυχί-
μαι. Στὸν τόπο μου, σ' ἕνα σταυροδρόμι, βρί-
σκεται ἕνα ἐκκλησάκι. "Οποῖος θελήσῃ νὰ μο-
νομαχήσῃ μαζί μου, τὸν περιμένω κεῖ μέσα.
Λοιπόν, πολλοὺς κάλεσα, μὰ κανεὶς δὲν τόλ-
μησε νὰρθῇ.

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΜΕ ΤΟ ΒΟΗΜΟΤΝΛΟ ΤΑ ΠΡΑ-
ΓΜΑΤΑ ΉΤΑΝ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΑ... ΉΤΑΝ Ο
ΕΧΘΡΟΣ ΠΟΤΧΕ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΧΝΟΤΣΕ...

Μπορεῖ νὰ μοῦ ρίξῃ καὶ δηλητήριο στὸ φαί.

ΜΑ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΕΙΧΕ ΜΕΓΑ-
ΛΗ ΥΠΟΜΟΝΗ ΣΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΟΤ Μ'
ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΤΟΤΕ ΑΞΕΣΤΟΤΣ ΠΟΛΕΜΙ-
ΣΤΕΣ, ΠΟΤ ΔΕΝ ΗΞΕΡΑΝ ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΕΘΙ-
ΜΟΤΤΥΠΙΑ. ΦΑΤΑΡΟΙ ΕΝΟΧΑΗΤΙΚΟΙ, Ε-
ΜΠΑΙΝΑΝ ΚΙ ΕΒΓΑΙΝΑΝ ΟΤΑΝ ΗΘΕΛΑΝ
ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ, ΖΗΤΟΤΣΑΝ ΧΡΗΜΑΤΑ, ΚΑΙ
ΤΟ ΒΡΑΔΤ ΤΟΝ ΚΤΗΗΓΟΤΣΑΝ ΑΚΟΜΑ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΤΟΤ.

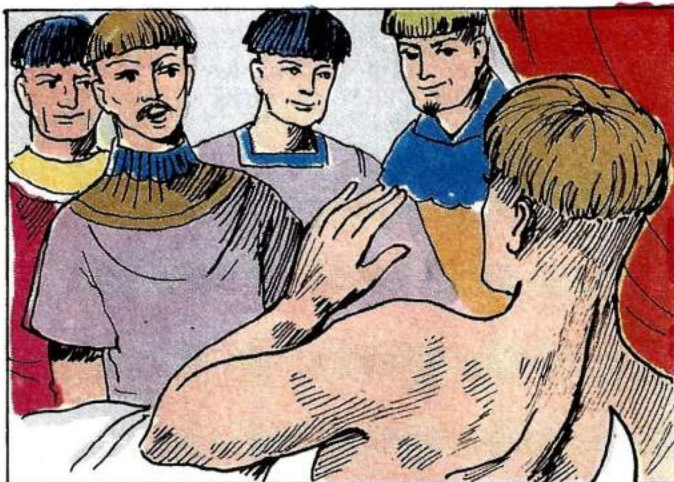
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΔΤ ΠΟΤ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΟ ΠΑ-
ΛΑΤΙ, ΒΡΗΚΕ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΟΤ ΤΟΤ
ΕΙΧΑΝ ΔΩΣΕΙ, ΠΛΟΤΣΙΑ ΣΤΡΩΜΕΝΟ ΤΡΑ-
ΠΕΖΙ ΨΑΡΙΑ, ΚΥΝΗΓΙ, ΚΡΕΑΤΑ, ΦΡΟΤΤΑ,
ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ ΠΟΛΤΤΕΛΕΣΤΑΤΑ ΚΑΙ ΚΡΑ-
ΣΙΑ ΑΠ' ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΦΗΜΑ...

Χμ! Τραπέζι ἀλήθεια βασιλικό. Μὰ ποῦ ξέ-
ρεις; "Οποῖος φυλάει τὰ ροῦχα του, ἔχει τὰ
μισά. Καλλίτερο νὰ φωνάξω τὸ μάγερό μου,
νὰ ἐτοιμάσῃ, ὅπως πάντα, τὸ δείπνο μου.

Ἔτσι θὰ δῶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἀλέξιου καὶ
θὰ ξέρω πιά... Πόσοι ἀπὸ τούτους πού τρω-
γοπίνουν, θάναί αὐριο ζωντανοί;

Εἰστε καλὰ ὅλοι; Κοιμηθήκατε ὅπως κάθε
βράδυ; Δὲ σᾶς πονεῖ τίποτε; Τὸ στομάχι σας,
ἡ κοιλιά σας;

Μὰ τί νᾶχωμε; Λὲς καὶ περιμένε νὰ μᾶς βρῇ
πεθαμένους.

Γι' αὐτὸ σὲ πόνεσε τὸ στομάχι σου,
ἄρχοντά μου; Κρῖμα πὺν ἔχασες
τέτοιο δείπνο!

Καὶ τέτοιο κρασί! Ποτὲ στὴ ζωὴ μου δὲ δεί-
πνησα τόσο σπουδαῖα.

Ἔλεγα μὴ σᾶς πείραξε τὸ κρασί, τίποτε ἄλλο!
Τί βάζει ὁ νοῦς σας; Ἐνια σας, καὶ ἀπὸ σή-
μερα δὲ θὰ χάνω καὶ ἐγὼ τὸ γλέντι.

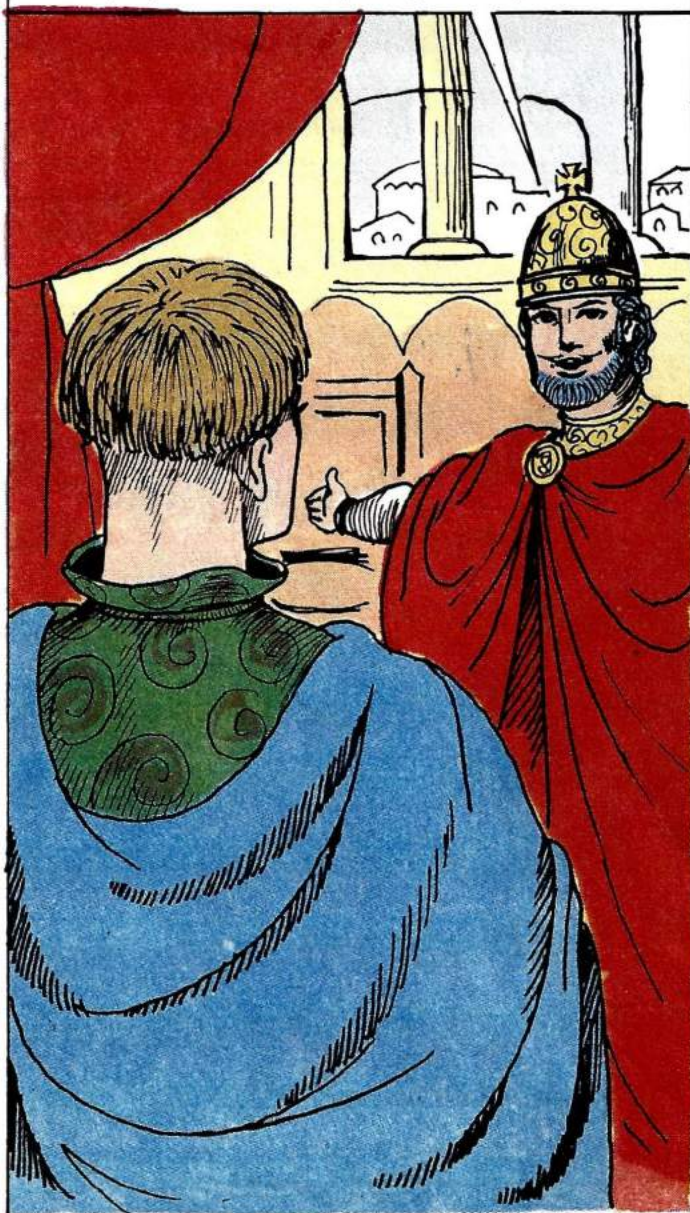

Τους εἶδες, Πορφυρογέννητη, τοὺς καινούργιους μας φίλους; Λές πὼς μιὰ μέρα θὰ γράψης τὴν ἱστορία μου. Πρέπει, λοιπόν, νὰ κοιτάξης καλὰ καὶ ν'ἀποτυπώνης στὸ νοῦ σου τὸ κάθε τί. Ποιὸς σοῦ ἄρεσε περισσότερο ἀπὸ τοὺς ξένους;

Θὰ προσπαθῶ νὰ γίνῃ φίλος!

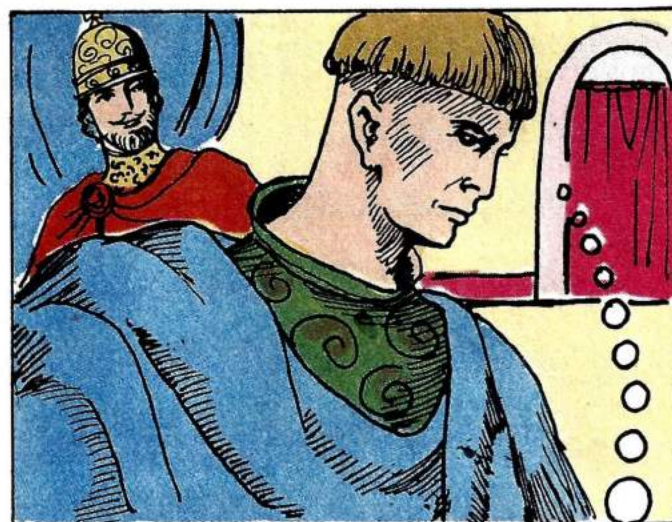
"Ἀς μιλήσωμε οἱ δύο μας, καλέ μου φίλε...
"Ἀς ξεχάσωμε τὶς παλιές μας διαφορές. Εἶχα ἐπιτιμῆσαι πάρα πολὺ τὸν πατέρα σου, τὴν παλληκαριά του καὶ τὴ δική σου τὴ λεβεντιά.

Ὁ Ροβέρτος Γυσκάρδος ποτὲ δὲ λογάριεσε ἀντίπαλο, ὅσο τὸν Ἀλέξιο Κομνηνὸ...

Μιλήσέ μου γιὰ τοὺς σκοποὺς σου, γενναῖε μου ἄρχοντα. Εἶμαι φίλος σας, ἀν σταθῇτε πιστοί.

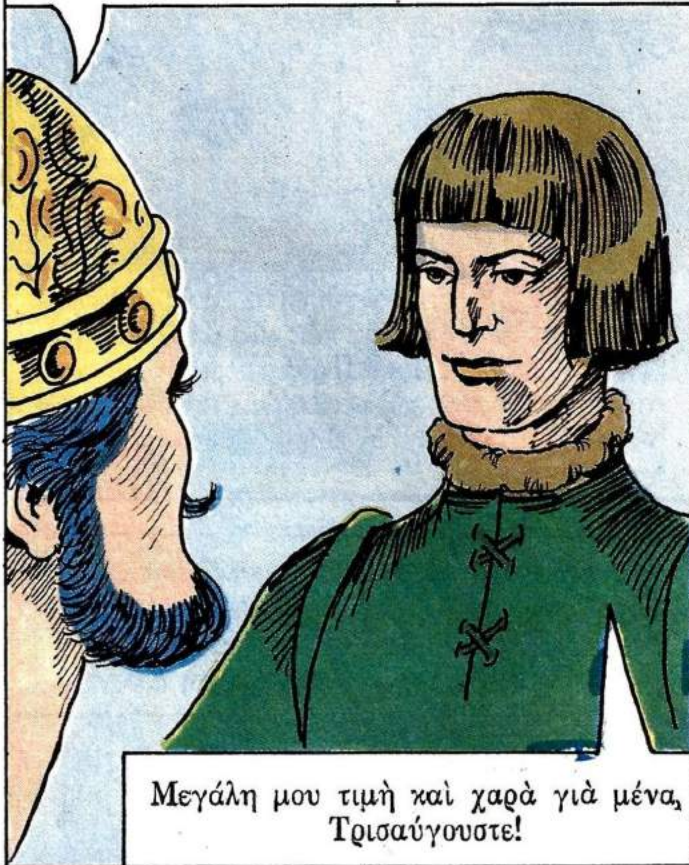

Θὰ σοῦ δώσω τὶς πολιτείες ποὺ θὰ κυριέψω, ἐκτὸς ἀπὸ ὅσες μοῦ ἀρέσουν. Κάπου θὰ στήσω κι ἐγὼ τὸ βασίλειό μου.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΠΟΤΛΟ ΓΙΟ ΤΟΥ ΡΟ-
ΒΕΡΤΟΥ. Ο ΓΟΔΕΦΡΙΔΟΣ ΝΤΕ ΜΠΟΥΓΓΙΩΝ
ΕΔΕΙΞΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΦΙΛΙΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΑΛΕΞΙΟ ΠΟΥ ΠΟΛΥ ΤΟΝ ΣΤΗΜΠΑΘΗΣΕ ΚΙ
ΕΚΕΙΝΟΣ.

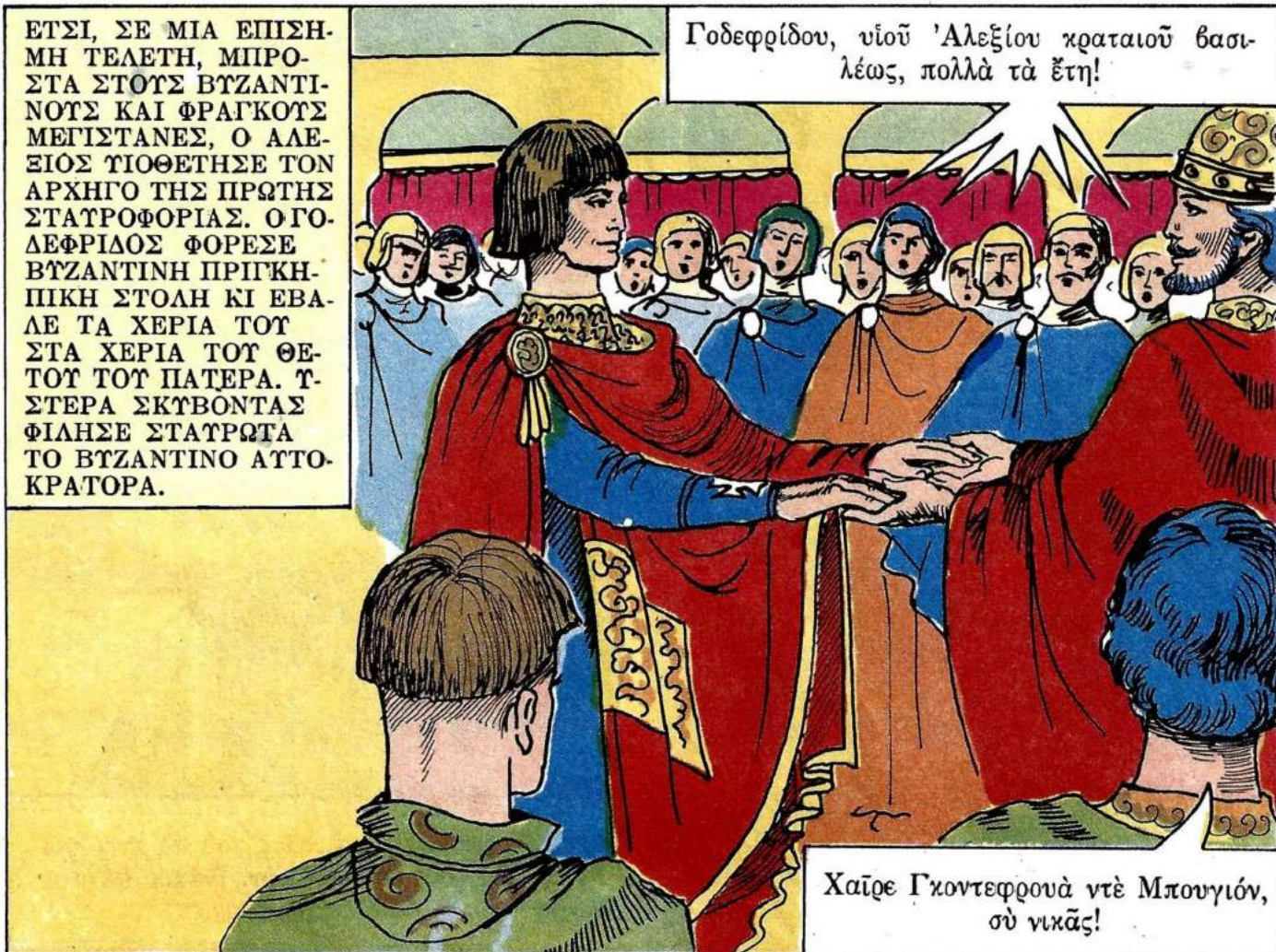
‘Η λεβεντιά σου, ή ειλικρίνειά σου, κι οί ευ-
γενικοί τρόποι σου μ’ έκαναν νά σ’ αγαπήσω
πολύ, άρχοντά μου. Γι’ αυτό άποφάσισα νά
σέ κάμω θετό παιδί μου.

Μεγάλη μου τιμή και χαρά για μένα,
Τρισαύγουστε!

ΕΤΣΙ, ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΙΣΗ-
ΜΗ ΤΕΛΕΤΗ, ΜΠΡΟ-
ΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΒΥΖΑΝΤΙ-
ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΑΓΚΟΥΣ
ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ, Ο ΑΛΕ-
ΞΙΟΣ ΤΙΘΕΤΗΣΕ ΤΟΝ
ΑΡΧΗΓΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΙΑΣ. Ο ΓΟ-
ΔΕΦΡΙΔΟΣ ΦΟΡΕΣΕ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΡΙΓΚΗ-
ΠΙΚΗ ΣΤΟΛΗ ΚΙ ΕΒΑ-
ΛΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕ-
ΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ. Τ-
ΣΤΕΡΑ ΣΚΤΒΟΝΤΑΣ
ΦΙΛΗΣΕ ΣΤΑΤΡΩΤΑ
ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΑΤΤΟ-
ΚΡΑΤΟΡΑ.

Γοδεφρίδου, νιού ‘Αλεξίου κραταιού βασι-
λέως, πολλά τὰ έτη!

Χαίρε Γκοντεφρουά ντε Μπουγιόν,
σύ νικᾷς!

Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΤΟΤΕ ΣΤΟ ΘΕ-
ΤΟ ΓΙΟ ΤΟΤ ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΤΣ ΤΟΤΣ ΜΑΡ-
ΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΤΙΘΕΣΙΑΣ ΔΩΡΑ ΠΟΛΛΑ,
ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΣ ΛΙΘΟΤΣ, ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΤΦΑ-
ΣΜΑΤΑ ΚΙ ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΑΓΓΕΙΑ.

Σοῦ φέρεται μεγαλόψυχα. Ἐσύ, βλέπεις, δὲν
ἦσουν ἐχθρός του!

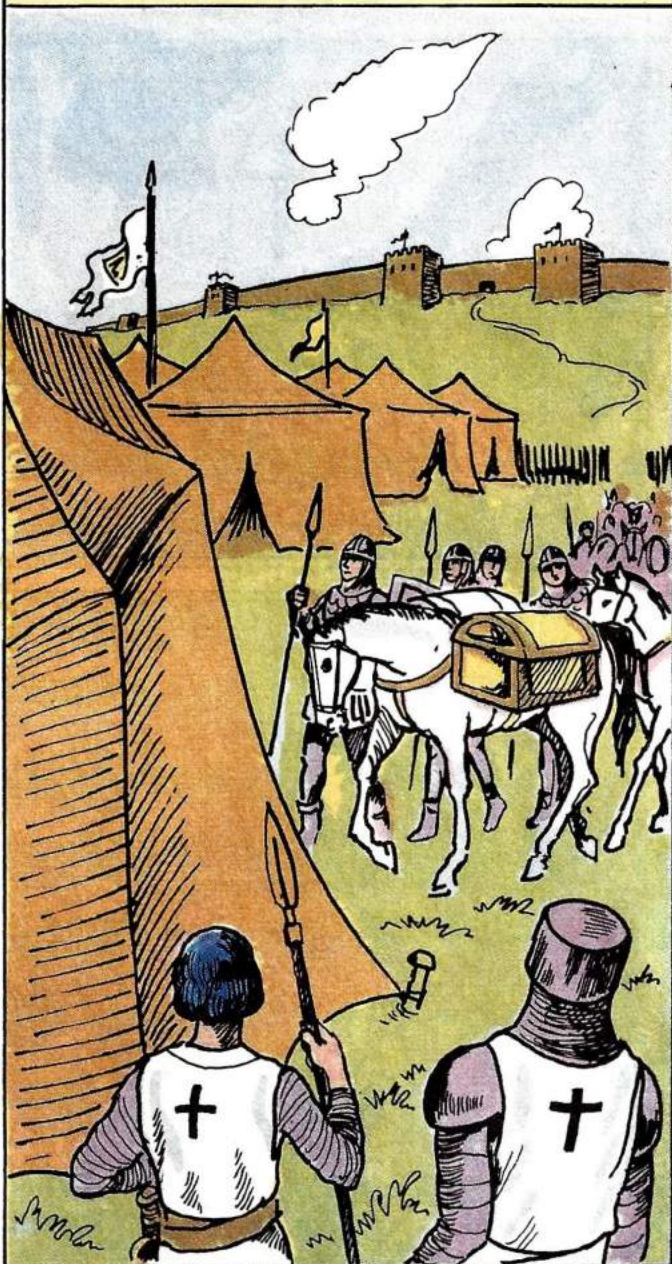
Τί δῶρα! Τί πλούτη! Ἀνοιχτοχέρης
ὁ βασιλέας.

Σά θετός γιός, ἔχεις θαρρῶ μερδικὸ σιὸ βα-
σίλειο... Τί λές, δὲν καθόμαστε ἐδῶ;

Γιατί νά κυνηγοῦμε τὴν τύχη ἄλλοῦ; Ἄν
κατακυύσαμε τὸ Βυζάντιο, θὰ γινόμασταν
πλούσιοι καὶ πανίσχυροι.

ΜΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΣΤΕΛΝΕ ΠΙΑ
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΟΤ ΓΟΛΕΦΡΙΔΟΤ Α-
ΛΟΓΑ, ΗΜΙΟΝΟΤΣ, ΧΑΛΚΟ ΚΑΙ ΧΡΤΣΑΦΙ.

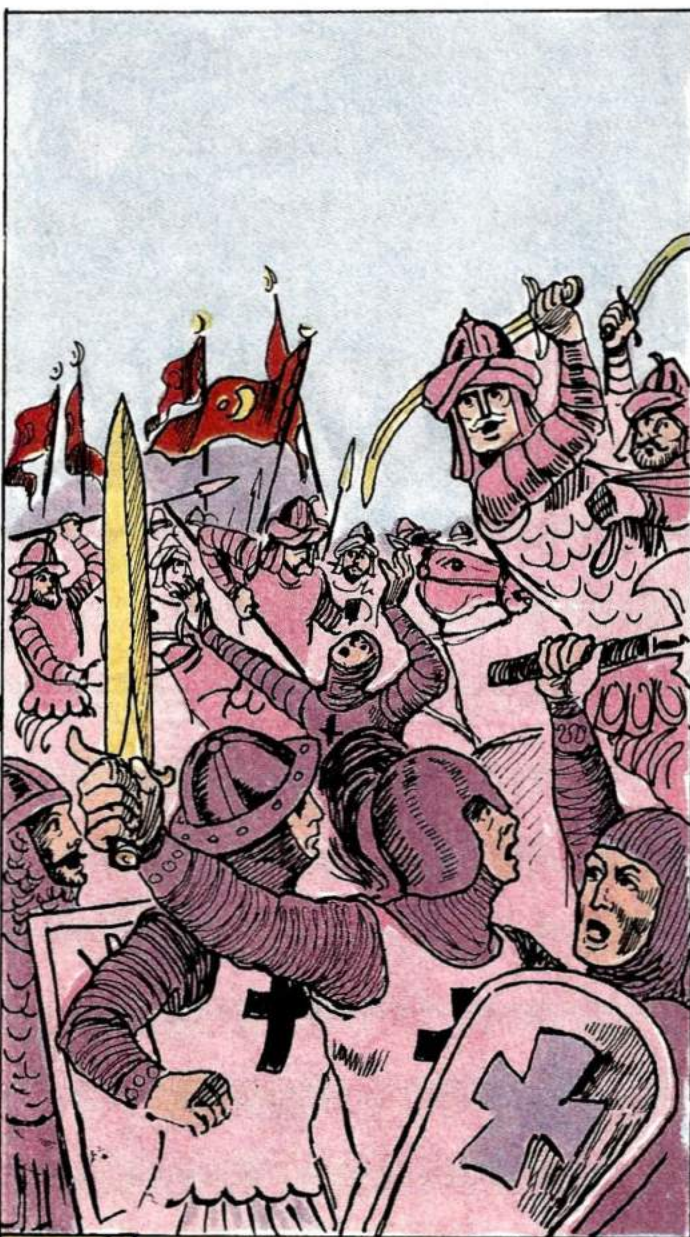

Ντροπή, ἱππότες! Ξεχνᾶτε τὸν ἱερό μας σκο-
πό. Ξεκινήσαμε νά ἐλευθερώσουμε τὸν Πανά-
γιο Τάφο... Σὲ λίγες μέρες θὰ περάσωμε ἀν-
τίκρυ... Ἑτοιμαστήτε.

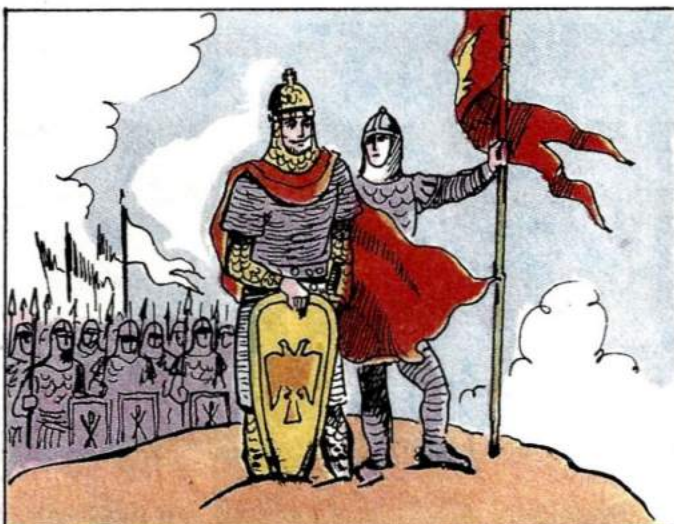
ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ ΤΟΥ 1097 ΟΙ
ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΙ ΤΟΥ ΓΟΛΕΦΡΙΑΟΥ ΠΕΡΑ-
ΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑ-
ΤΟΠΕΔΕΤΣΑΝ ΣΤΗ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ.

ΕΚΕΙ ΕΦΘΑΣΕ ΚΙ ΕΝΑ
ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤ
ΣΤΡΑΤΟΤ Μ' ΕΝΑ ΑΡΙ-
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΤΟΤ ΑΛΕΞΙΟΥ. ΤΟΤΕ Ο-
ΛΟΙ ΜΑΖΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΣΑΝ ΤΗ ΝΙΚΑΙΑ,
ΠΟΤ ΤΟΤΕ ΚΡΑΤΟΤΣΑΝ ΟΙ ΤΟΤΡΚΟΙ.

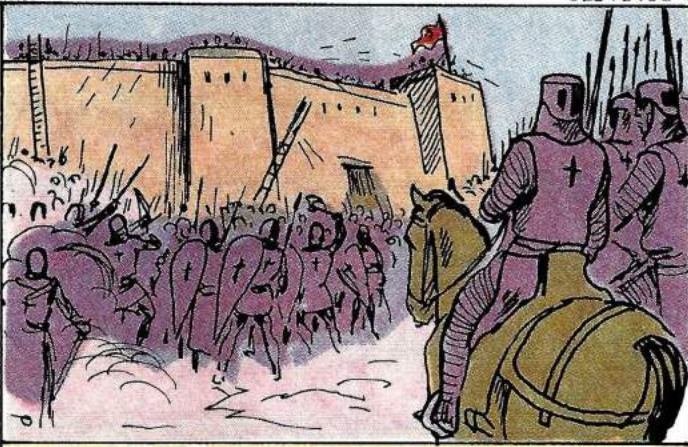
ΕΚΑΤΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΠΟΛΙΟΡΚΟΤΣΑΝ ΤΗ
ΝΙΚΑΙΑ. ΚΙ ΑΞΑΦΝΑ Ο ΣΟΥΤΑΤΑΝΟΣ ΚΑ-
ΤΕΒΗΚΕ ΑΠ' ΤΑ ΒΟΤΝΑ ΜΕ ΣΠΑΧΗ-
ΔΕΣ ΤΟΤΡΚΟΤΣ ΚΑΙ ΧΤΥΠΗΣΕ ΑΠΟ ΤΑ
ΝΩΤΑ ΤΟΤΣ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΑΣ.

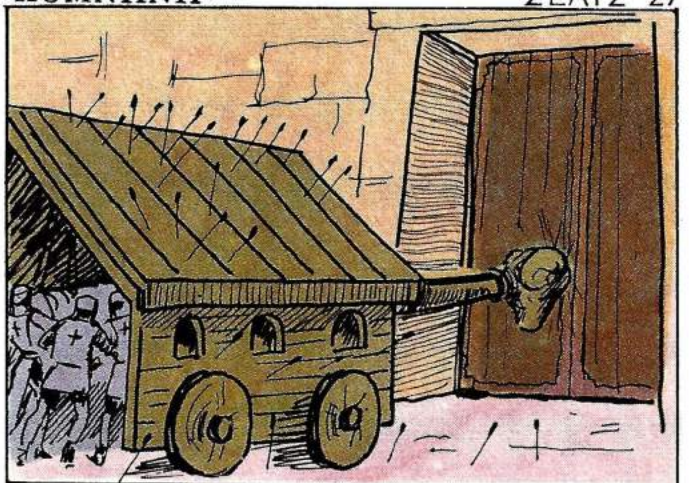
ΜΑ ΚΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ, ΛΙΓΟ ΜΑ-
ΚΡΤΤΕΡΑ ΠΡΟΣΜΕΝΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΤ
ΘΑ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ ΝΑ ΠΑΡΗ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗ
ΜΑΧΗ.

ΕΞΗΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΙΠΠΕΙΣ ΡΙΧΤΗΚΑΝ
ΕΠΙΛΩ ΣΤΟΤΣ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΤΣ, ΠΟΛΕ-
ΜΗΣΑΝ ΑΤΣΣΑΛΕΑ ΜΑ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΝΙ-
ΚΗΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ ΚΡΑΤΟΣ.

Η ΦΡΟΤΡΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΑΜΥΝΟΤΑΝ ΠΕΙΣΜΑΤΙΚΑ ΣΤΗ ΣΤΕΝΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΩΝ ΦΡΑΓΚΩΝ... 100 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΠΙΠΕΙΣ ΚΑΙ 600 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΠΕΖΟΙ ΤΗΝ ΕΙΧΑΝ ΖΩΣΕΙ ΜΑ ΟΤΤΕ ΔΕΙΛΙΑΣΕ, ΟΤΤΕ ΑΠΕΛΠΙΣΤΗΚΕ ΟΤΑΝ ΕΙΔΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΝΑ ΦΕΥΓΟΥΝ.

ΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΕΣ ΕΣΚΑΒΑΝ ΤΑ ΤΕΙΧΗ, ΑΠΟ ΚΑΤΩ, ΤΑ ΧΤΗΠΟΤΣΑΝ ΜΕ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ ΠΟΥ ΤΟΤΕ ΕΣΤΕΙΛΕ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ. ΜΑ Η ΦΡΟΤΡΑ ΑΝΤΕΧΕ...

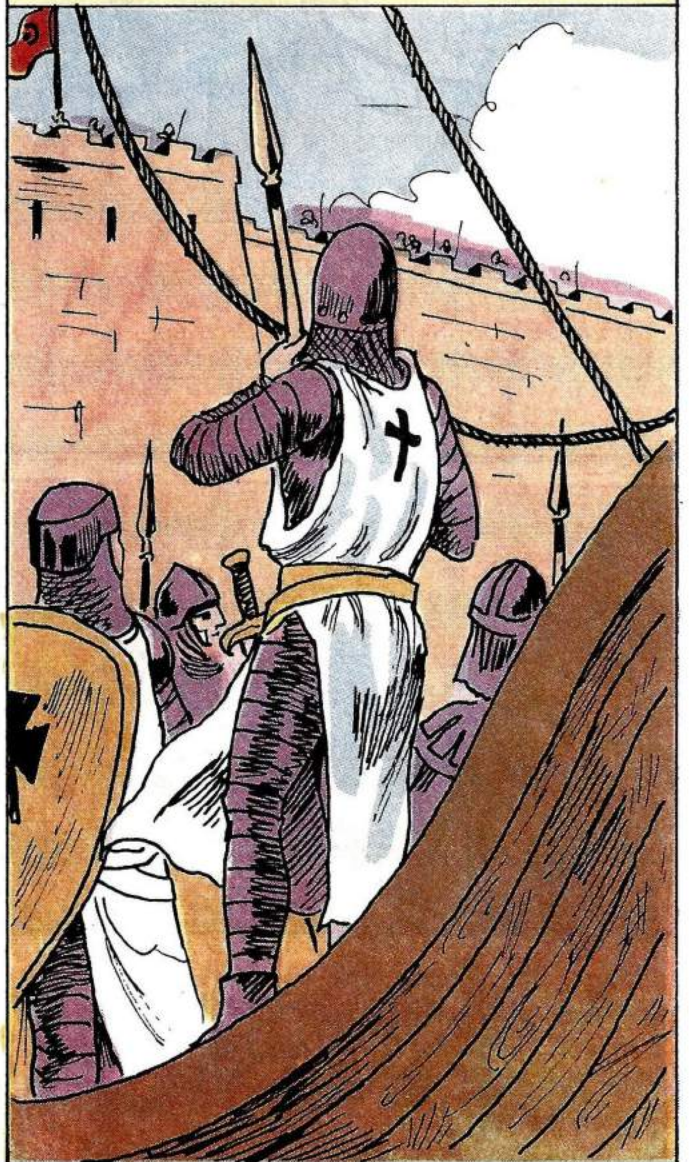

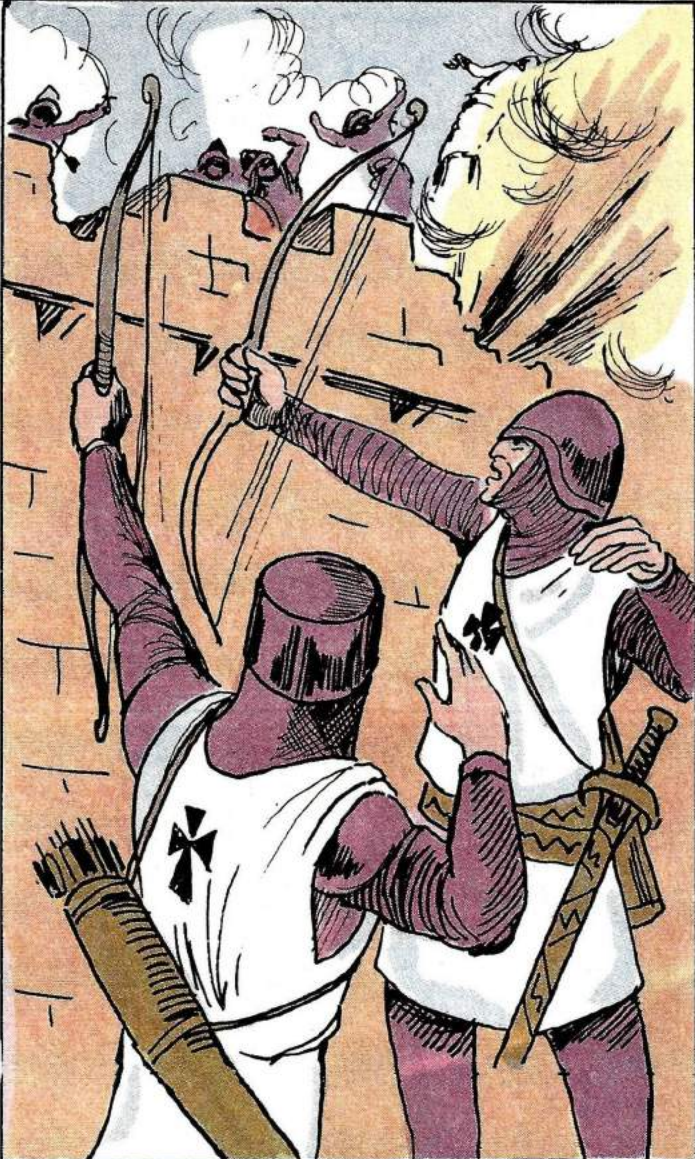
ΚΙ ΑΝΤΕΧΕ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΤΕΡΗΘΗΚΕ ΤΡΟΦΙΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ. Η ΑΣΚΑΝΙΑ ΛΙΜΝΗ, ΠΟΥ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΣΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΗΤΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΟΤΜΕΝΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΑΝ, ΔΙΧΩΣ ΚΙΝΔΥΝΟ, ΟΤΙ ΤΟΥΣ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΟ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΠΛΟΙΑΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΒΗΧΤΗΚΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΜΕ ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ. ΕΤΣΙ ΠΕΡΙΚΤΚΛΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΣ Η ΠΟΛΙΟΡΚΟΜΕΝΗ ΠΟΛΗ.

Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΟΤΕ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΚΛΕΙΣΗ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΣ. ΓΙ' ΑΤΤΟ ΤΟ ΣΚΟΠΟ, ΠΡΟΣΤΑΞΕ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΘΟΥΝ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΚΙΟΥ ΠΟΛΛΑ ΠΛΕΟΤΜΕΝΑ ΠΟΥ ΚΑΘΕΝΑ ΧΩΡΟΥΣΕ 100 ΑΝΤΡΕΣ.

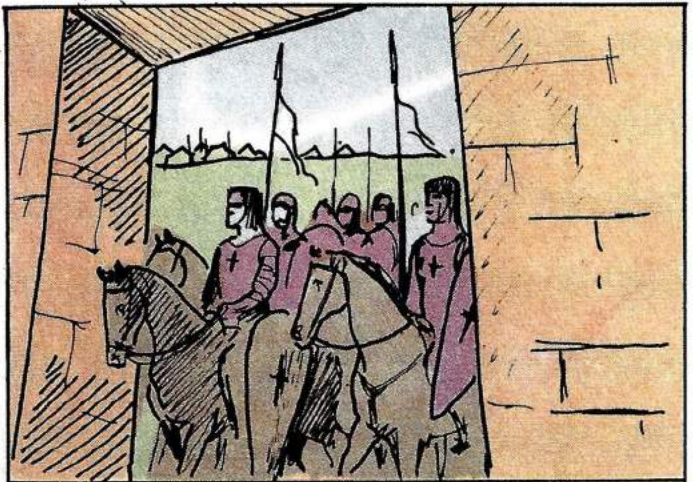

Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΡΧΙΣΕ ΤΟΤΕ ΜΕ ΠΕΙΣΜΑ. ΤΟΞΟΤΕΣ ΑΝΕΒΑΣΜΕΝΟΙ ΣΕ ΚΑΙΜΑΚΕΣ, ΣΚΟΡΠΟΥΣΑΝ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. ΚΑΤΑΠΕΛΤΕΣ, ΚΡΙΟΙ ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ ΕΞΕΣΦΕΝΔΟΝΙΖΑΝ ΒΛΗΜΑΤΑ, ΠΕΤΡΕΣ ΠΥΡΑΚΤΩΜΕΝΕΣ... Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΕΙΧΕ ΚΡΙΘΗ

ΣΤΙΣ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ ΤΨΩΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΕΕΙΣ ΤΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΛΑΒΑΡΑ... Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΛΗ ΑΝΟΙΞΕ ΤΟΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΔΕΧΤΗΚΑΝ Μ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΕΛΕΤΘΕΡΩΤΗ.

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟΤΕ ΛΑΤΙΝΟΤΕ ΔΕΝ ΤΟ ΧΩΡΟΥΣΕ Ο ΝΟΤΣ ΤΟΤΕ ΠΩΣ ΕΧΑΣΑΝ ΕΤΣΙ ΤΑ ΛΑΦΤΡΑ... ΜΠΗΚΑΝ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ — ΜΕΡΟΣ ΜΟΝΟ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ — ΚΑΙ ΓΙΑ ΣΤΗΝ ΤΟΜΗ ΜΟΝΟ ΠΑΡΑΜΟΝΗ.

“Ο,τι σᾶς ἀνήκει γιὰ τὴ βοήθεια πού μᾶς δώσατε νὰ ἐλευθερώσωμε τὴν Ἑλληνικὴ αὐτὴ πόλη, θὰ τῷχετε στὸ ἀκέραιο. Θὰ σᾶς δώσω καὶ δῶρα καὶ τροφίμα. Μὰ ἡ πόλη θὰ μείνῃ ἀσύλητη...”

Ἡ πονηρὴ ἀλεπού μᾶς τὴν ἔφερε.

Μὴν τὸ ξεχνᾶς πὼς τὴν πόλιν τὴν πῆρε ὁ Ἀλέξιος. Αὐτὸς ἔφραξε τὴ λῆμνη, αὐτὸς ἔφερε τὶς πολιορκητικὲς μηχανές. Σ' αὐτὸν τὴν παράδωσαν οἱ Τοῦρκοι. Κι ἐπὶ τέλους, ἦταν δική του.

ΟΙ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΙ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΣΤΕΡΑ ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΟΥΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥΣ. ΕΤΣΙ ΦΤΑΣΑΝΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ.

Γύρισε, πατέρα μου και τους άφησε μόνους; Τους έμπιστεύσαι;

"Όχι όλους, Άννα. Μά πρέπει να ετοιμάσω στρατό. Έστειλα μαζί τους το στρατηγό μου Τατίκιο.

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΒΑΣΤΑΞΕ ΕΝΝΙΑ ΜΗΝΕΣ.... ΑΡΧΗΓΟΣ Σ' ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΤΑΝ Ο ΒΟΗΜΟΤΝΑΟΣ...

"Όπου γάναι θα πέση ή πόλη. Μά πρέπει να είναι εδώ ό Άλέξιος.

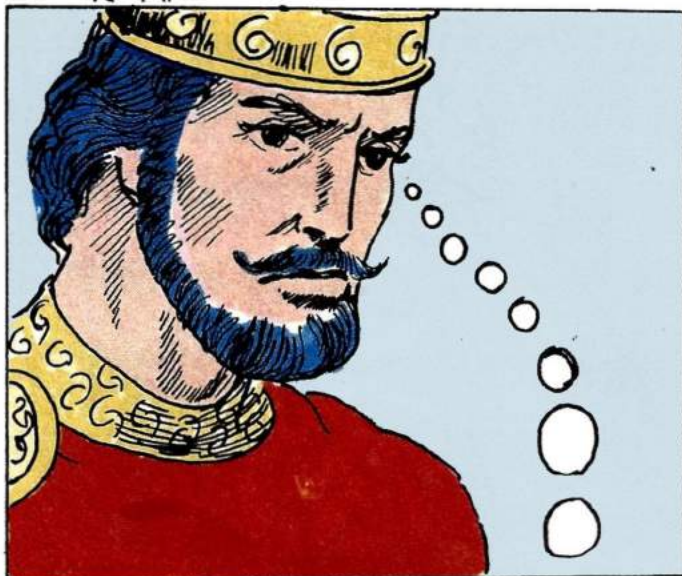

Ή Άντιόχεια θα μάς βασανίση πολύ. Κι ό Άλέξιος μάς άφησε χωρίς τη βοήθεια που μάς έταξε. Πήγαινε, Τατίκιε να του πής να διαστή.

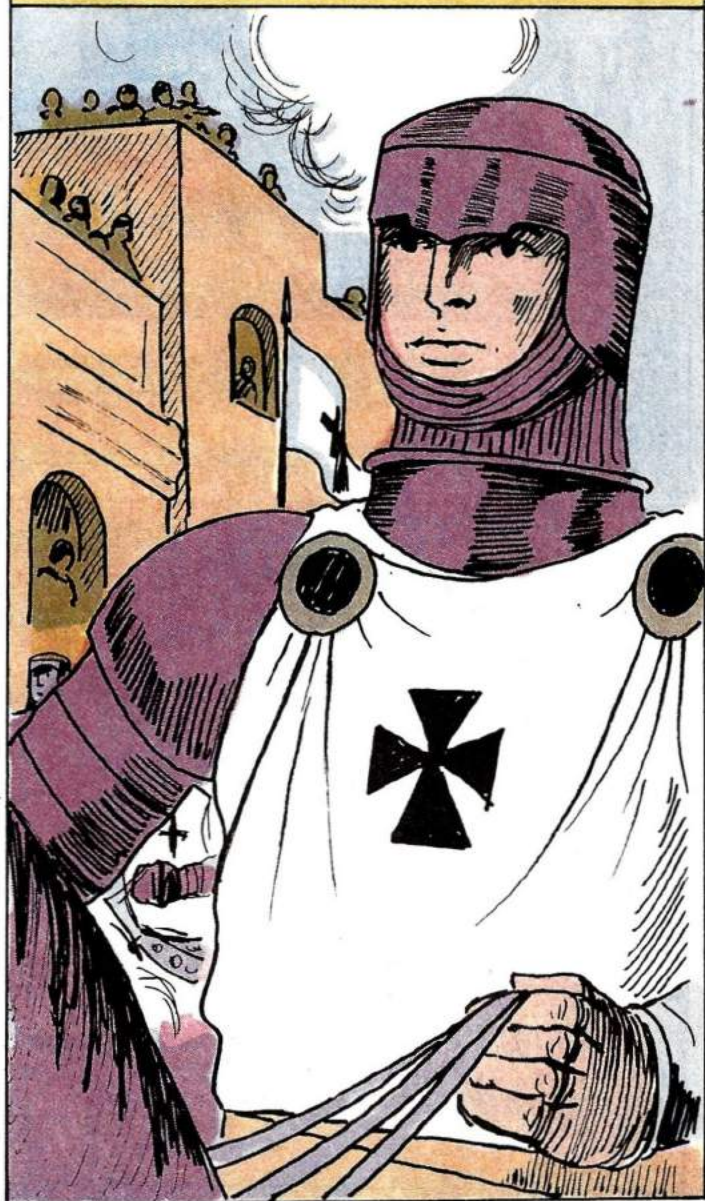

Έπρεπε να μείνης εκεί, Τατίκιε. Σ' έστειλε επίτηδες για να είναι μονάχος στην άλωση. Θα κρατήση την Άντιόχεια για λογαριασμό του. Έπρεπε να μείνης εκεί.

ΚΙ ΑΛΗΘΕΙΑ Η ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ ΠΟΤ ΣΕ ΛΙΓΟ ΕΠΕΣΕ ΣΤΑ
ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΡΜΑΝΔΩΝ ΧΑΘΗΚΕ ΠΡΟ-
ΩΡΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.... Ο
ΒΟΗΜΟΤΝΔΟΣ ΙΔΡΤΣΕ ΚΕΙ ΕΝΑ ΠΡΙΠ-
ΚΗΠΑΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ.

Καλύτερα έτσι... 'Ο πόλεμος θάναι άνοιχτός
τώρα. Ξέρω τούς φίλους και τούς έχθρούς.

Ο ΓΟΔΕΦΡΙΔΟΣ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΕ, Ο ΜΟΝΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΡΑΓΚΟΤΕΣ ΠΟΤ ΕΙΧΕ ΚΑΛΕΣ
ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΕΞΑΚΟΛΟΤΗΣΕ ΤΗ ΣΤΑΤ-
ΡΟΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΜΗΝΚΕ ΕΛΕΤΘΕΡΩΤΗΣ
ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΤΜΑ

ΜΑ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΣΦΑΓΕΣ ΚΑΙ
ΛΕΗΛΑΣΙΕΣ ΚΗΛΙΩΣΑΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ
ΤΟΥ ΝΙΚΗ. ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ
ΜΙΚΡΟΤΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΤΣ... ΟΤΤΕ ΤΑ ΜΩ-
ΡΑ ΔΕΝ ΕΓΑΤΤΩΣΑΝ... ΑΛΛΟΤΣ ΕΣΦΑΣΑΝ,
ΑΛΛΟΤΣ ΓΚΡΕΜΙΣΑΝ ΑΠ' ΤΟΤΣ ΠΤΡΓΟΤΣ.

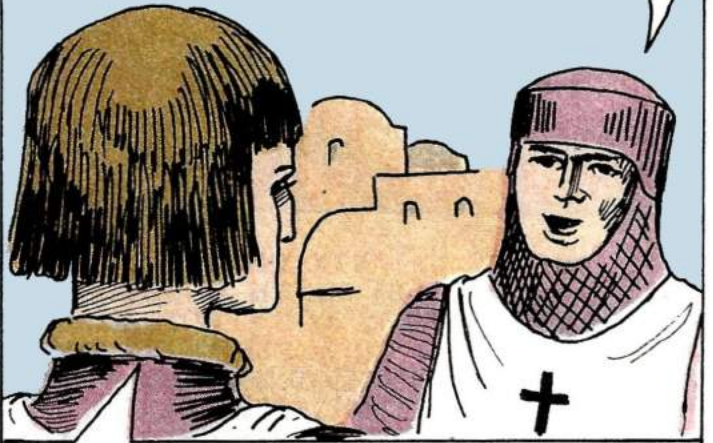
ΟΙ ΣΤΑΤΡΟΦΟΡΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣΑΝ Α-
ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΤΩΜΑΤΑ ΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩ-
ΠΩΝ... ΔΕΝ ΕΝΙΩΘΑΝ ΟΙΚΤΟ ΜΗΤΕ ΣΥΜ-
ΠΑΘΕΙΑ... ΤΟΤΡΚΟΤΣ ΚΙ ΕΒΡΑΙΟΤΣ ΤΟΤΣ
ΘΕΩΡΟΥΣΑΝ ΑΠΙΣΤΟΤΣ, ΣΤΑΤΡΩΤΕΣ ΚΑΙ
ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥ-
ΣΑΝ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΑΠΟ ΘΥΜΑΤΑ ΑΝΕΤΟΤΝΑ.

Φόρεσε τὸ στέμμα. Εἶσαι ὁ Βασιλέας ὁ πρῶ-
τος τῆς Ἱερουσαλήμ.

Νὰ φορέσω στεφάνι χρυσό, στήν πόλη πού ὁ
Χριστός μας φόρεσε ἀκάνθινο στέφανο;
"Ὁχι! "Ὁχι!...

Μὲ ποιόν τίτλο θὰ σέ τιμοῦμε λοιπόν;

Σὰν Πρόμαχο καὶ Βαρῶνο τοῦ Ἀγίου Τάφου.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΗΡΤΣΕ ΠΟΛΕ-
ΜΟ ΙΕΡΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΦΕΤΕΡΙΣΤΗ ΒΟΗ-
ΜΟΤΝΑΟ ΠΟΤ ΠΡΟΔΩΣΕ ΤΙΣ ΚΟΙΝΕΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ, ΑΡΠΑΖΟΝΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΛ-
ΛΗΝΙΚΕΣ.

ΚΙ ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ ΣΦΟΔΡΕΣ ΟΙ ΜΑΧΕΣ, ΠΟΤ
ΤΑΧΑΣΕ Ο ΒΟΗΜΟΤΝΑΟΣ... ΤΟ ΝΕΟ ΒΑ-
ΣΙΛΕΙΟ ΤΟΤ ΔΕ ΘΑΧΕ ΖΩΗ. ΜΑ ΚΙ Ο Ι-
ΔΙΟΣ ΚΙΝΑΤΝΕΤΕ... ΕΦΤΓΕ ΛΟΙΠΟΝ ΜΕ
ΠΑΡΑΔΟΣΟ ΤΡΟΠΟ, ΝΑ ΦΕΡΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΔΥΤΗ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΙΝΑΤΝΕΨΗ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΝΙ
ΣΧΤΡΟ ΣΤΟΛΟ ΤΟΤ ΑΛΕΞΙΟΤ, ΔΙΑΔΟΣΑΝ
ΠΩΣ Ο ΒΟΗΜΟΤΝΑΟΣ ΕΙΧΕ ΠΕΘΑΝΕΙ...
ΜΠΗΚΕ ΜΑΛΙΣΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟΣ Σ' ΕΝΑ ΦΕ-
ΡΕΤΡΟ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΓΕΛΑΣΗ ΤΟΤΕ ΝΑΥΤΙ-
ΚΟΤΣ ΜΑΣ. ΚΙ ΑΤΤΟΙ ΠΟΤ ΤΟΤΣ ΕΙΧΑΝ
ΜΑΘΗ ΝΑ ΣΕΒΩΝΤΑΙ ΤΟΤΣ ΝΕΚΡΟΤΣ
ΑΦΗΚΑΝ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΟΤΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΗ
ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΕΤΣΙ, ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΝΤΧΤΕΣ, ΔΟΥΛΕΤΟΝΤΑΣ Η ΚΑΙΣΑΡΙΣΣΑ ΜΕ ΤΗ ΜΟΝΑΧΗ, ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ. ΜΙΛΗΣΑΝ ΑΚΟΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΤΟ ΒΟΗΜΟΥΝΔΟ ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΣΤΗΝ ΙΑΛΤΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΤΗΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΒΕΡΤΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΘΡΙΑΜΒΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ.

Ο έκλαμπρότατος Κουροπαλάτης έρχεται από μέρος της Βασιλείας του να σε δη, δσιότατη αδελφή Καισάρισσα Άννα.

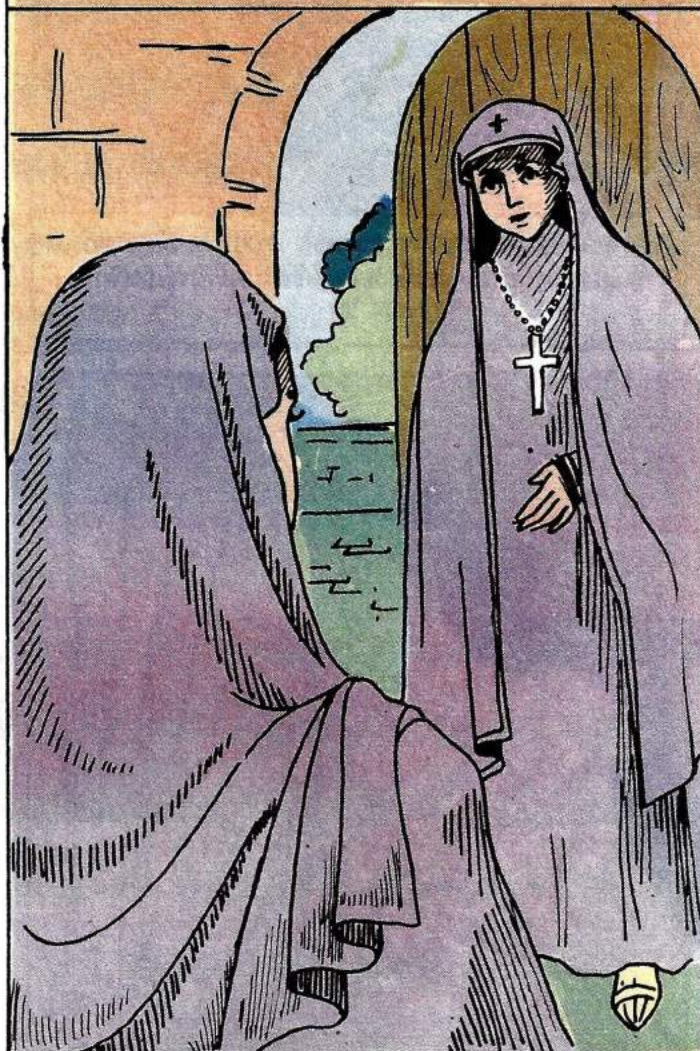

Άς έρθη ο έκλαμπρότατος Κουροπαλάτης

Πώς με θυμήθηκε ο αδελφός μου ο Ίωάννης! Τί θέλει από μένα; Άκόμα θα τιμωροῦμαι;

ΕΜΕΝΕ ΑΚΟΜΑ ΤΟ ΤΕΛΕΤΤΑΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ... ΜΑ ΕΚΕΙΝΕΣ ΟΙ ΘΥΜΗΣΕΣ ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ ΠΙΚΡΕΣ ΚΙ Η ΣΟΦΗ ΚΟΜΝΗΝΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ Ν' ΑΝΑΒΑΛΗ ΓΙΑ ΛΙΓΟ ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ. ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥΤΣ ΕΚΟΥΣΕ Η ΗΓΟΥΜΕΝΗ.

Ή Θεοτόκος μαζί σου, Καισάρισσα!

Καί μαζί σου, άρχοντα Κουροπαλάτη.. Τί επιθυμείς; Τί ζητά από μένα ή Γαληνότης του;

Ὁ Αὐγουστος Ἰωάννης — μεγάλο τὸ ἔλεός του κι ἡ ἰσχὺς του — εὐδόκησε νὰ σοῦ δώσῃ πίσω τὰ πλούτη σου.

Τί νὰ τὰ κάμω τώρα πιά;

Τὰ βασιλικά σου φορέματα, τὰ μαργαριτάρια καὶ τὰ πετράδια, τὰ πολύτιμά σου στολίδια.

Νὰ τὰ φορέσω στὸ μοναστήρι; Ἄς τὰ φυλάξῃ. Δὲν τᾶχω ἀνάγκη.

Μὰ δὲν θὰ μένῃς στὸ μοναστήρι τῆς Κεχαριτωμένης... Σοῦ ξαναδίνει τίς δοῦλες σου, τὸ παλάτι σου, κι ὅλα τὰ μεγαλεῖα πὺν εἶχες.

Κι ἔτσι τὸ νιώθεις πὺς ὁ ἅγιος Βασιλέας μας εἶναι δίκαιος καὶ καλός.

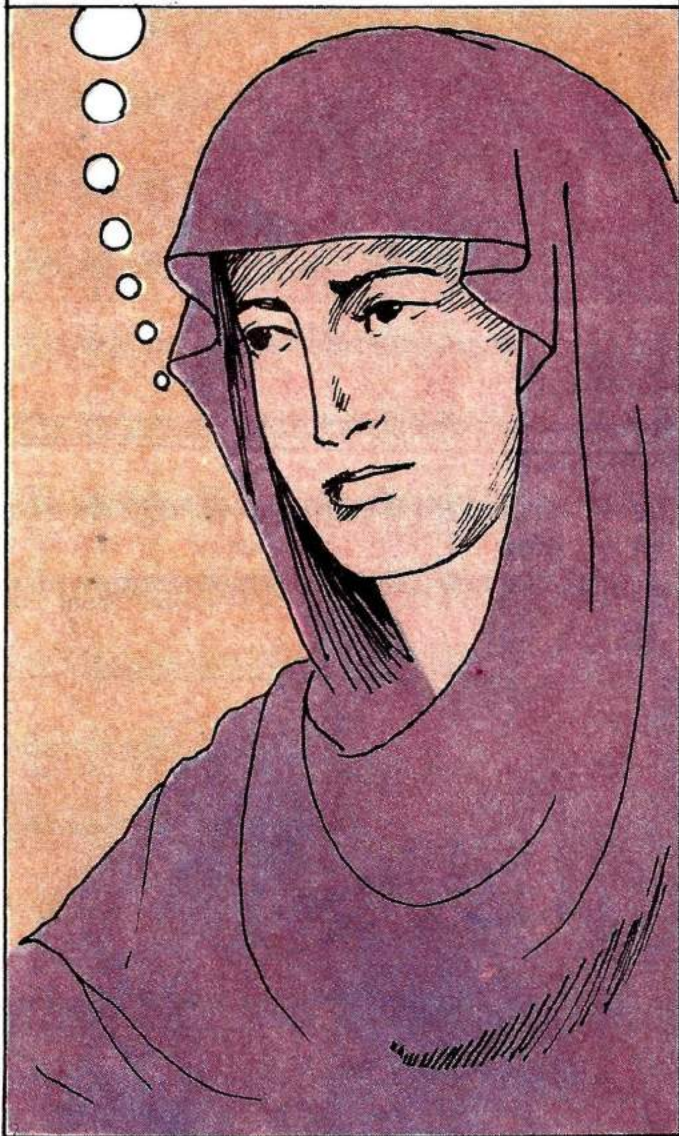
Δὲν τὸν ὀνόμασε ἄδικα ὁ λαὸς «Καλογιάννη». Εὐχαριστῶ, μὰ δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βασιλικὴ δωρεά του.

Στὸν Βασιλέα καὶ ἀδελφό μου νὰ πῆς: Φτωχὴ καὶ μόνη θὰ ζήσω ἐδῶ, ὥσπου νὰ τελειώσω τὸ ἔργο μου. Πολλὰ τὰ ἔτη σου, ἄρχοντά μου...

Στοὺς ὁρισμούς σου, Καισάρισσα. Προσκυνῶ.

ὦ, Παναγία Παρθένε. τί γενήκαν, ἀλήθεια, οἱ τόσες μου φιλοδοξίες; Πῶς βοήκα τὴ γαλήνη στὸ μεγάλο αὐτὸ πνευματικὸ μου ἔργο! Κι ὅμως, ἐνάντια στὸν ἀδερφό μου, πὺ τῶρα μοῦ στέλνει τὸ ἔλεός του, ἐγὼ συνωμότησα...

ΟΛΑ ΞΑΝΑΡΘΑΝ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΝΟΥ ΤΗΣ... ΕΙΧΑΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ... ΚΙ Ο ΑΔΕΛΦΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΡΟΣΚΗΝΟΥΣΑΝ ΡΩΜΑΙΟΙ ΚΑΙ ΦΡΑΓΚΟΙ ΖΟΥΣΕ ΠΙΑ ΗΡΕΜΟΣ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ... ΜΑ ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ ΕΞΑΝΤΛΗΜΕΝΟΣ... Ω ΔΕ ΘΑ ΖΟΥΣΕ ΠΟΛΥ ΑΚΟΜΗ.

ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΙΑ ΣΥΜΒΑΣΙΛΙΣΣΑ... Ο ΜΝΗΣΤΡΑΣ ΤΗΣ ΕΙΧΕ ΠΕΘΑΝΕΙ ΚΙ ΕΙΧΕ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ Ο ΘΡΟΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟ ΜΕ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΣΒΗΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΗΣ ΑΝΝΑΣ.

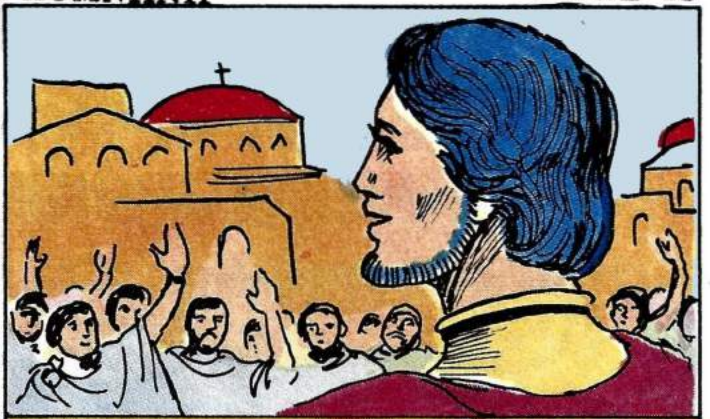
ΤΗΝ ΕΙΧΑΝ ΠΑΝΤΡΕΨΕΙ ΜΕ ΤΟ ΓΕΝΝΑΙΟ ΜΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΣΠΟΤΛΑΣΜΕΝΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΙΟΥ, ΤΟΝ ΩΡΑΙΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΒΥΤΕΝΝΙΟ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΙΟ ΑΞΙΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΗΣ ΚΟΜΝΗΝΗΣ.

ΚΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΠΟΛΥ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΕ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΚΙ ΟΤΙ ΣΥΝΔΕΟΤΑΝ ΜΑΖΙ ΤΗΣ.

ΜΑ ΚΙ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΙΜΗΣΕ ΠΟΛΥ ΤΟ ΓΑΜΠΡΟ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΟΝΟΜΑΣΕ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΙΧΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΝΙΚΕΣ ΤΟΥ.

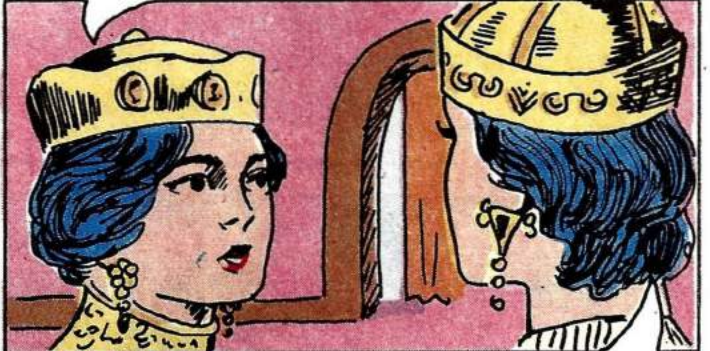
ΜΑΓΕΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΑ ΤΗΣ, ΚΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΝΟΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΔΕΙΧΝΕ Ο ΛΑΟΣ, Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΛΕΘΗ ΜΕ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΤΝΙΑ ΤΗΣ, ΕΝΙΩΣΕ Ν' ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΟΝΤΑΙ ΠΑΛΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ.

"Ακουσε, κόρη μου. 'Ο πατέρας σου είναι άρρωστος και πολύ συλλογιέται για το διάδοχο που θ' αφήσει.

Και ποιόν κρίνει πιο άξιο; Δεν του μίλησες για το σχέδιό μας... Δεν είσαι λοιπόν με το μέρος της κόρης σου;

Τὸ εἶπα ὀρθὰ κοφτά, ὅπως τὸ πιστεύω. 'Ο Θεοφρούρητος θρόνος τοῦ Βυζαντίου ταιριάζει σὲ σένα.... Μὰ ἔχει, λέει, καὶ γιὸ καὶ ὁ νόμος ὁρίζει νὰ βασιλεύουν μονάχα ἄντρες.

"Ας γίνῃ λοιπὸν βασιλέας ὁ ἄξιος ἄντρας μου Νικηφόρος Βρυέννιος.

Δὲν εἶναι εὐχολο, κόρη μου, ὅταν ἔχη δικό του γιό, νὰ ὁρίξῃ διάδοχο ἕναν ξένο. 'Ωστόσο, πιστεύω κι ἐγώ, πὼς ὁ 'Ιωάννης εἶναι μικρὸς κι ὄχι τόσο σοφός, ὅπως εἶστε οἱ δύο σας.

Χαιρετῶ τὸ μεγάλο πατέρα μου. Ὁ Θεὸς
νὰ κόβῃ τὰ χρόνια μου καὶ νὰ τὰ χαρίσῃ
στὴν βασιλεία του.

Χαῖρε Ἄννα, ἀγαπημένη! Λοιπὸν ἐπιμένεις
πάντα νὰ γράψῃς τὴν ἱστορία μου... Μὰ νο-
μίζω τὴν ἄρχισε ὁ ἄντρας σου, ὁ σοφὸς μας
Καῖσαρ.

Ἐκεῖνος τὴν ἄρχισε καὶ τὴν ἔφερε ὡς τὴ γέν-
νησή μου. Γράφει τὴ δράση σου πρὶν φορέ-
σῃς τὸ στέμμα. Ἐγὼ θὰ ὑμνήσω τὸ δοξασμέ-
νο πατέρα μου, Αὐτοκράτορα τῶν Ρωμαίων.

Μὴν παραλείψῃς, νεώτερε Θουκυδίδη, νὰ πῇς
καὶ τὰ σφάλματά μου.

Τοῦτες τὶς μέρες θαρρῶ θὰ γραφῇ τὸ στερνὸ
της κεφάλαιο. Κοίτα νὰ τὸ δώσῃς σωστά.
Κάτω ἀπὸ τὴν πορφύρα, μὴν τὸ ξεχνᾷς πὼς
χτυπᾷ μιὰ καρδιὰ πατρικὴ καὶ ὁ Αὐτοκρά-
τορας εἶναι ἄοπλος μπρὸς στὸ θάνατο, ὅπως
κι ὁ κάθε πολίτης.

Ἄς ἀφήσωμε τὶς θλιβερὲς σκέψεις, Ἀλέξιε.
Ἔχεις χρόνια πολλὰ νὰ χαρίσῃς ἀκόμα στὸ
θρόνο. Ἄφησέ μας, κόρη μου νὰ μιλήσωμε
οἱ δύο μας.

Ὁ Θεὸς νὰ φυλᾷ τὶς Μεγαλειότητές σας ποὺ
ἀγαπῶ πάνω ἀπ' ὅλα στὴ γῆ.

Ἄλέξιε, τί σέ βασανίζει καὶ λιώνεις μέρα τὴ μέρα; Μὲ τὴ βοήθεια τῆς Παντάνασσας, θὰ γίνης καλά. Θὰ προσευχηθοῦνε γιὰ σένα ὅλες οἱ μονές.

Πρέπει νὰ ὀρίσω διάδοχό μου καὶ συμβασιλέα.

Συμβασιλίτσα εἶχες ὀρίσει παλιὰ τὴν Ἄννα μας, ποὺ κι ὁ ἴδιος τ' ὁμολογεῖς, πὼς ἀξίζει ὅσο δέκα ἄντρες. Κι ἂν δὲν ταιριάζῃ νὰ καθίσῃ στὸ θρόνο γυναίκα, ἡ κόρη μας ἔχει ἄντρα τὸν Νικηφόρο Βρυέννιο, νικητὴ Νορμανδῶν καὶ Φράγκων, συμπολεμιστὴ σου σὲ ὅλες τὶς ἐκστρατεῖες. Ἔτσι, κοντά του κι ἡ Ἄννα μας θάναί βασιλίτσα.

Ἄν δὲν ἤξερα τὴν εὐαισθησία της, θάλεγα πὼς εἶναι μιὰ μάνα κακὴ. Πὼς ζητᾷ νὰ φορέσῃ τὰ πορφυρὰ πέδιλα ἑναξ ξένος — κι ἂς εἶναι καὶ γαμπρὸς μας — κι ὄχι ὁ γιὸς της! Μὰ ἂς κρατήσω κρυφὴ τὴ σκέψη μου.

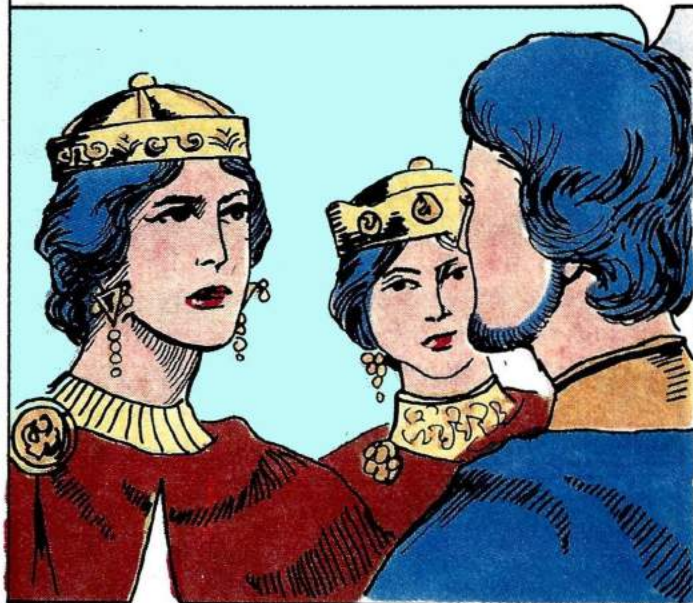

Ἄφησέ το, Βασιλίτσα, τ' ἀγκαθερὸ αὐτὸ θέμα. Τὸ αὐτοκρατορικὸ τοῦτο δαχτυλίδι θὰ δοθῇ, ὅπου πρέπει σὰν ἔρθῃ ἡ ὥρα.... Μὰ φώναξε τοὺς γιατροὺς καὶ τοὺς ἀστρολόγους.

Πάντα μὲ γοίφους μιλεῖ... Σὲ κανένα δὲ λείει τὴ σκέψη του. Κι ὅμως, ἀκολουθεῖ τὸ δικό του δρόμο. Καὶ μὲν μου Ἄννα!

Καισάρισσα, γνωρίζω την άξία σου, όσο και νένας άλλος. Μὰ τὰ σγέδιά σου δὲν τὰ βρῶ σωστά. Ὁ Βασιλέας δὲν εἶναι χωρὶς διάδοχο· ἔχει γιό, τὸν Ἰωάννη.

Τὸν Ἰωάννη; Διάδοχο πού τὸν βρῆκε! Μὰ αὐτὸς εἶναι ἀγράμματος καὶ κουτὸς καὶ δὲν ἔχει ἰδέα ἀπὸ διπλωματία. Τί θέλει λοιπὸν ὁ πατέρας μου; Νὰ γίνῃ ἡ Βασιλεία περίγelo τῶν Ρωμαίων καὶ Φράγκων;

Ἄννα, παρακαλῶ σε, ἄλλαξε σκέψεις. Ἡ δική σου δόξα εἶναι ἡ παιδεία σου, τὸ τάλαντό σου.

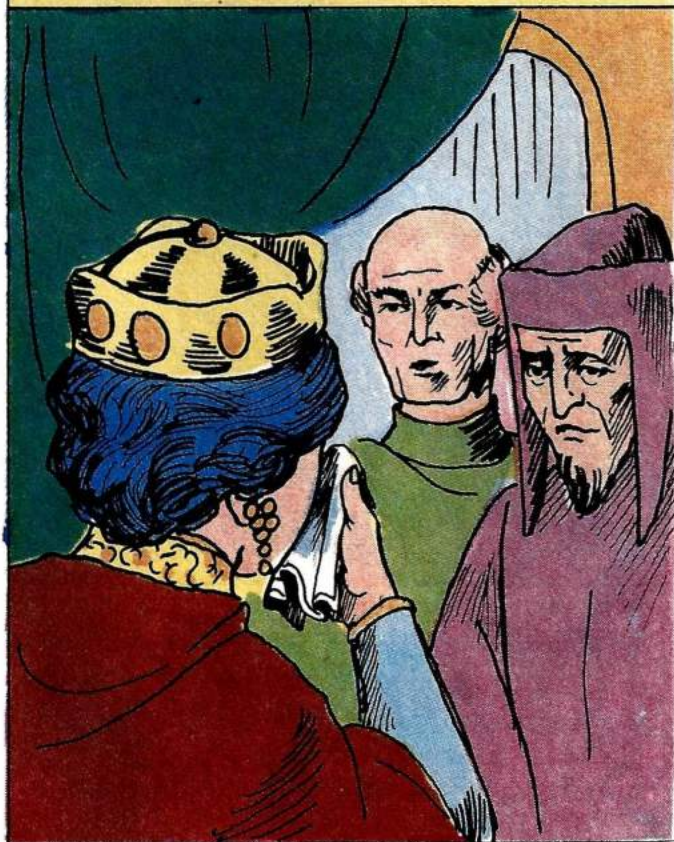

Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς τὸ ἀξίωμα τῆς Βασίλισσας. Εἶμαι ἡ πρωτότοκη καὶ μὲ εἶχαν χρίσει. Ἐξ ἄλλου, εἶμαι ἀνώτερη ἀπ' τὸν ἀδερφό μου!...

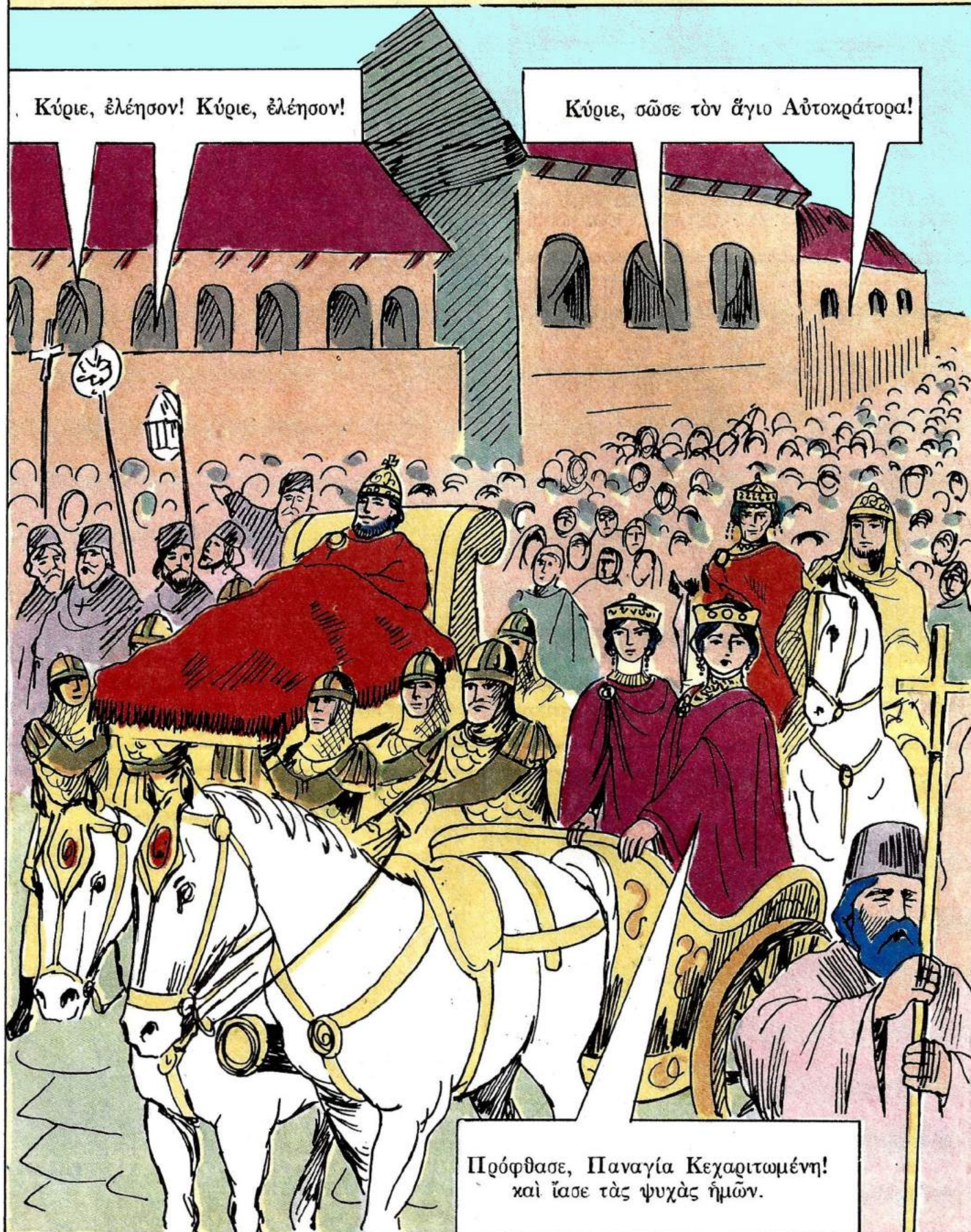

Ἀφῆστε το αὐτὸ σὲ μένα. Θὰ κάμω τ' ἀδύνατα δυνατὰ νὰ περάσῃ στοὺς δυὸ σας τὸ στέμμα. Μὰ εἶναι ὥρα γιὰ τοὺς γιατροὺς καὶ τοὺς ἀστρολόγους.

ἮΡΘΑΝ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΤΕΣ, ΓΙΑΤΡΟΙ, ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΜΑΓΟΙ ΚΙ ΟΛΟΙ ΕΛΩΚΑΝ ΘΑΡΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΡΩΣΤΟ, ΜΑ ΣΑΝ ΕΦΥΓΑΝ ΕΠΗΝ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΓΙΑΤΡΙΑ Ο ΑΛΕΞΙΟΣ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΕΙ ΤΟΤΕ ΔΡΟΜΟΥΣ. Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟ ΣΚΙΜΠΟΔΑ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΩΝ ΜΑΓΓΑΝΩΝ, Ν' ΑΛΛΑΞΗ ΑΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑΝΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ, ΟΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ ΛΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ. ΑΠΟ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΖΕΡΒΑ Η ΦΡΟΤΡΑ ΤΩΝ ΒΑΡΡΑΓΩΝ. ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΑΤΥΡΟΙ, ΕΞΑΦΤΕΡΟΤΓΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΛΑΒΑΡΑ. ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΑΡΜΑ Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΙ Η ANNA. Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙ Ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΣΕ ΑΛΟΓΑ...

Ο ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΤΤΑΙΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣ ΤΟΥ. Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΚΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑ, ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΚΟΙΤΩΝΑ. ΑΓΩΝΙΟΥΣΑΝ.

"Αν πεθάνη ο Βασιλέας, χωρίς να φανερώση τη σκέψη του, πρέπει να σοφιστούμε κάποιο τέχνασμα: Κάποιο χρυσόβουλο κάποια διαθήκη, πού να με όριζη διάδοχο.

Χρυσόβουλα και διαθήκες ξέρεις εσύ να τις συντάξης. Μά πώς θα πάρουμε το αυτοκρατορικό δαχτυλίδι με τη σφραγίδα, να πατήσαμε τη βούλα, για νά'χη το χαρτί κύρος;

"Εχω προστάξει να έρθουν από όλα τα μοναστήρια οι πιο άγιασμένοι καλόγεροι να προσευχηθούν για τον άρρωστο.

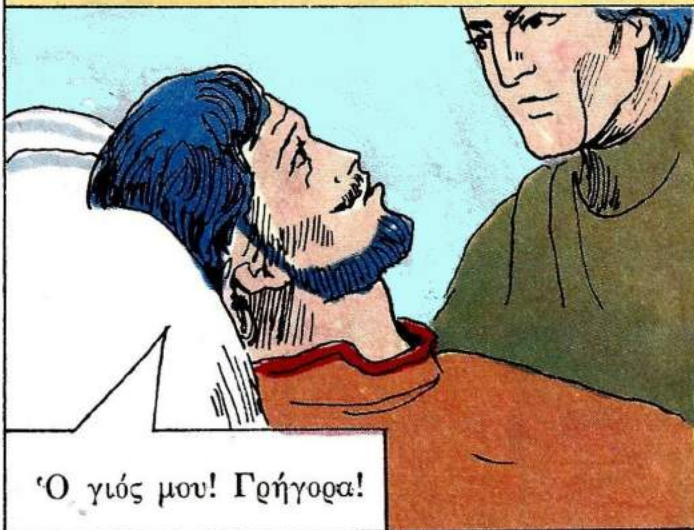

Καλά έκαμες, μητέρα, κι εγώ έστειλα έλεημοσύνες σ' όλα τα πτωχοκομεία και γηροκομεία.

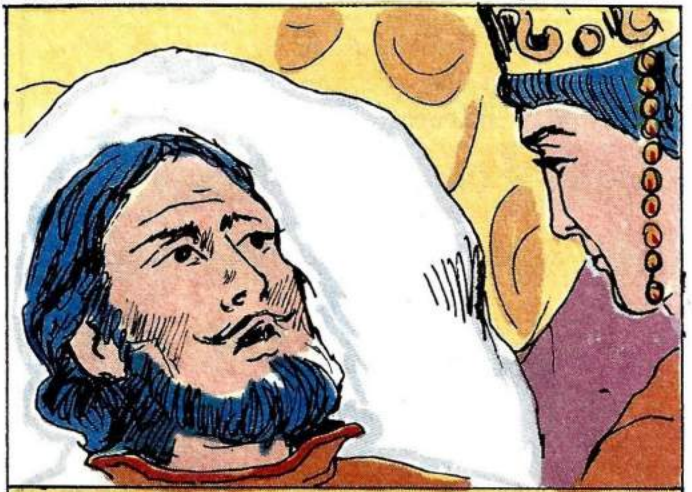

ΑΤΤΑ ΜΗΧΑΝΕΥΟΝΤΑΝ ΟΙ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΖΑΝ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΚΑΘΩΣ ΘΑ ΚΟΙΜΑΤΑΙ, Ν' ΑΡΠΑΞΟΥΝ ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΚΡΥΦΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ.

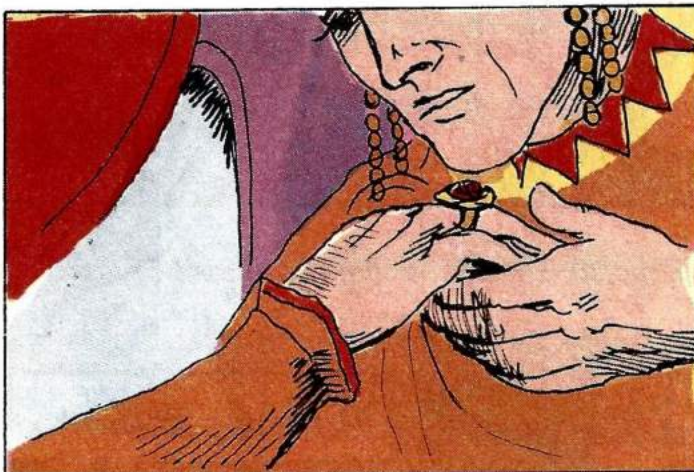
ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ Ο ΕΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΟΥ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΜΙΛΗΣΗ ΠΙΑ, ΕΚΑΜΕ ΝΟΗΜΑ ΣΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΝΑ ΣΙΜΩΣΗ ΝΑ ΤΟΥ ΕΜΠΙΣΤΕΤΗ ΚΑΤΙ.

‘Ο γιός μου! Γρήγορα!

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙΔΕ ΤΟ ΓΙΟ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ... ΑΣΤΡΑΨΕ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ Η ΘΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΤΙΑ, ΚΑΤΙ ΠΗΓΕ ΝΑ ΠΗ, ΜΑ ΔΕ ΜΠΟΡΕΣΕ.

ΣΗΚΩΣΕ ΜΟΝΟ ΤΙ ΧΕΡΙ, ΜΕ ΤΟ ΠΕΛΩΡΙΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΚΑΙ Τ’ ΑΠΛΩΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ... ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΟ ΠΗΡΕ ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΚΑΙ Τ’ ΑΣΠΑΣΤΗΚΕ.

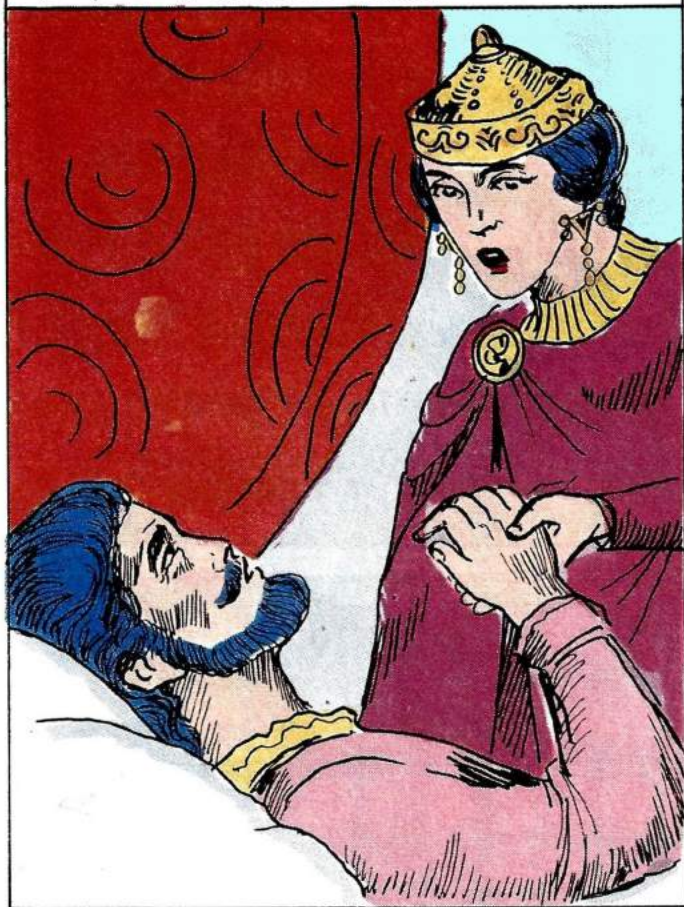

ΜΑ Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΤΟ ΑΠΟΣΤΡΕ ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΟΣ... ΜΕ ΚΟΠΟ ΤΨΩΣΕ ΠΑΛΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΕ ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟΤΕ Ο ΝΕΟΣ ΚΑΤΑΛΑΒΕ.

ΠΗΡΕ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΚΗ ΠΑΛΑΜΗ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥ ΧΕΡΙΑ ΚΙ ΟΤΑΝ ΑΠΟΘΕΣΕ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ, ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ ΗΤΑΝ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΧΕ ΔΟΘΗ.

Ἄλλοίμονο! Πρόφτασε ἄλλος καὶ τὸ πῆρε. Θὰ τῶκλεψε ὁ ἀδερφός μου ὁ Ἰωάννης. Πάει γιὰ μένα ἡ τελευταία ἐλπίδα.

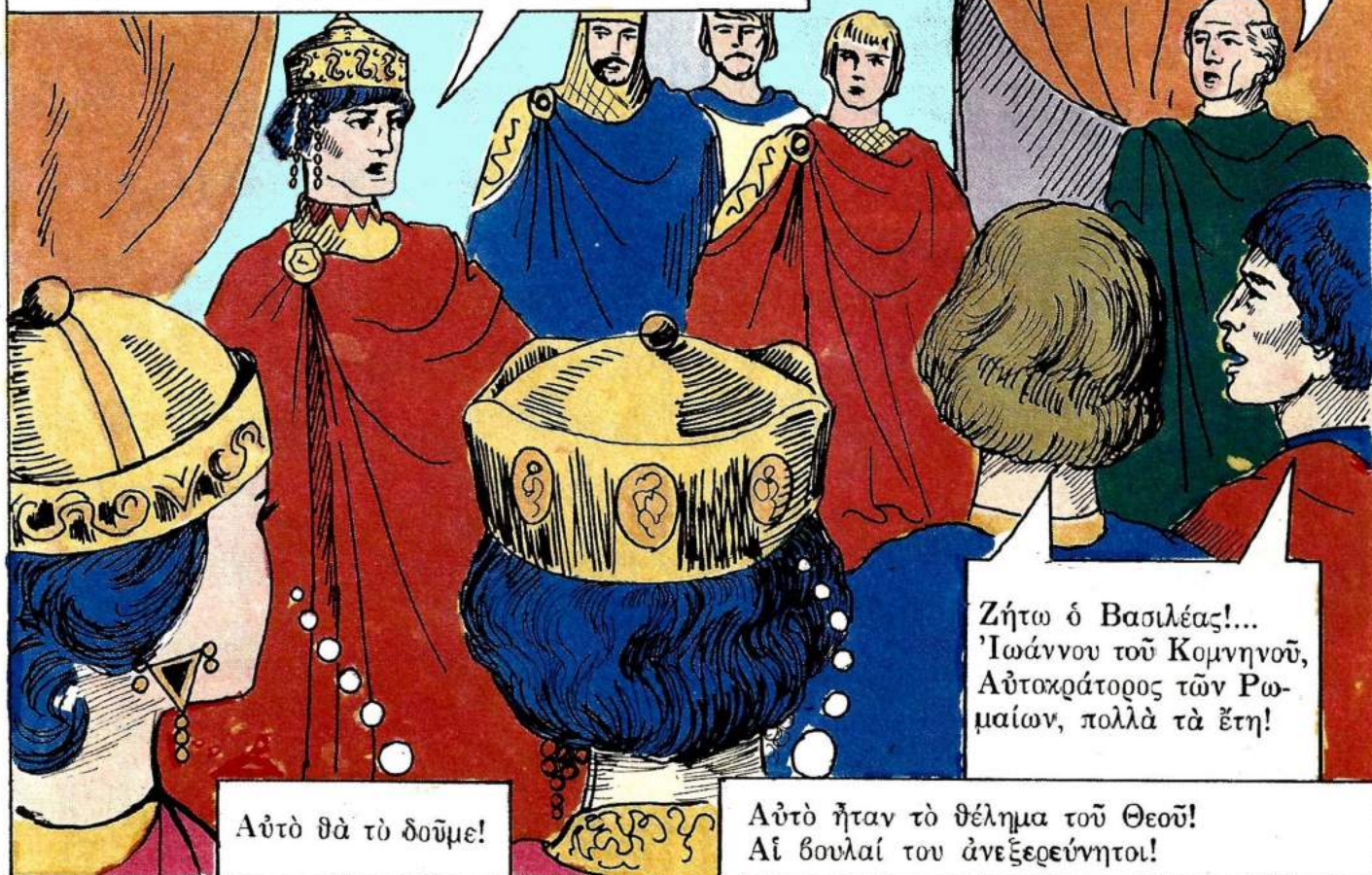

Εἶμαι συμβασιλέας τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, τοῦ πατέρα μου. Μ' ἔκραξε τὶς στερνές του ὠρες καὶ μπροστά, στὸ γιατρὸ Καλλικλῆ, μοῦ ἐμπιστεύτηκε τὸ ἔμβλημα τῆς βασιλείας.

Ψέματα! Τῶκλεψε, τ' ἄρπαξε κουφά!

Ἄρχοντες ὁ Βασιλέας τῶν Ρωμαίων, ὁ μεγάλος πατέρας μου, ἔχει γάσει καὶ τῇ φωνῇ καὶ τὴν αἰσθησι... Ἀπὸ τώρα ἐγὼ διοικῶ τὸ κράτος.

Ὁ Βασιλέας ἀπέθανε!

Ζήτω ὁ Βασιλέας!... Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ, Αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων, πολλὰ τὰ ἔτη!

Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε!

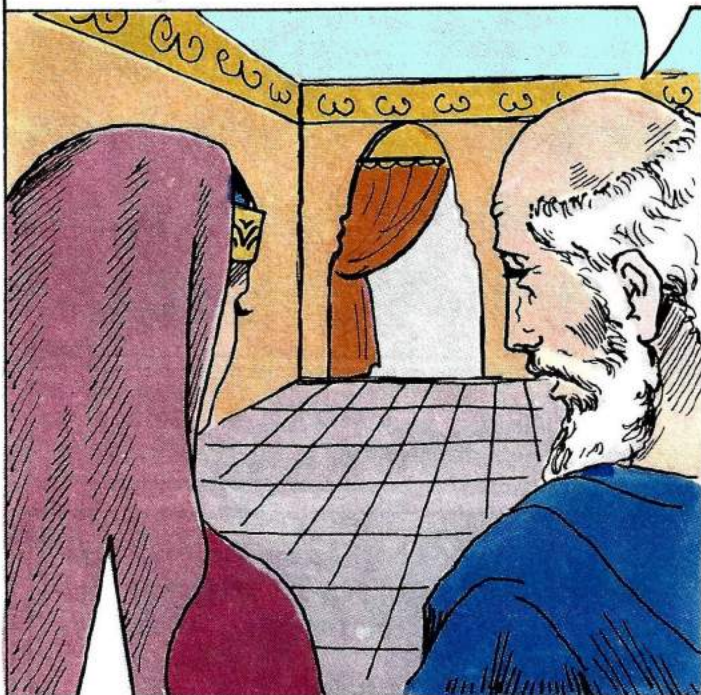
Αὐτὸ ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ! Αἱ βουλαὶ του ἀνεξερεύνητοι!

Καισάρισα, καταλαβαίνω τη λύπη σου. Ήχασες τὸν πατέρα πὺ λάρρευες.... Για σένα τὸ φῶς τοῦ κόσμου!

Πολὺ σωστὸ χαρακτήρισε τὸν πόνο μου ἡ σοφολογιότητά σου...

Νὰ βρῆς παρηγοροῦ στή μελέτη, στή φιλοσοφία, στή συγγραφή. Μὴν τὸ ξεχνᾷς πὺς σὲ προίκισαν οἱ Μοῦσες.

Εὐχαριστῶ. Παρακαλῶ, ἄς φωνάξουν τὸν Καίσαρά μου.

Πέρασε χρόνος. Ἄννα μου, πὺ ἔχασες τὸν πατέρα σου. Ἀκόμη δὲ βρῆκες παρηγοριά;

Ἐγὼ κι ἡ μητέρα μου, κάναμε τὸ χρέος μας ἀτὸ νεκρὸ, ὅσα προστάζει ἡ Θρησκεία.

Ξαναγύρισε λοιπὸν στὶς ὥραιές σου ἀσχολίες. Πότε θ' ἀρχίσῃς τὴν Ἱστορία σου;

Δὲν μπορῶ νὰ ξεχάσω τὴν ἀρπαγὴ πὺ μοῦ ἔκαμε ὁ ἀδελφός μου. Δὲ θὰ τ' ἀφήσω ἔτσι! Λέγε, λοιπὸν, θὰ μὲ βοηθήσῃς;

ΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΜΠΗΚΑΝ Ο ΕΤΑΙΡΕΙ-
ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Ο ΔΟΜΕΣΤΙΧΟΣ ΤΗΣ ΑΤΤΟ-
ΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΦΡΟΤΡΑΣ

Τί θέλουν αυτοί; Τί έτοιμάζει ή Καισάρισσα;

Προσμένω διαταγές, Καισάρισσα!

Διαταγές; Καί τί σχέση έχεις έσύ
μέ τη φρουρά;

Είμαι μαζί μου στή συνωμοσία!

Καισάρισσά μου! 'Ο έκλαμπρότατος Στρατο-
πεδάρχης, είναι μαζί μας. Κι ό πρωτοστάτο-
ρας. Προσμένωμε διαταγές, Πανυπερσέ-
βαστη!...

Στ' όνομα του Χριστού, "Αννα, εξήγησέ μου.
Τί γίνεται έδω;

'Ακούστε τό σχέδιό μου: Τώρα που ό Βασι-
λέας βρίσκεται στο Φιλοπάτιον, τό έξοχικό
παλάτι, είναι εύκολώτερα όλα. Οί φρουροί εί-
ναι δωροδοκημένοι και θ' άνοίξουν τίς πύλες.
Νά συναχθίτε όλοι τά μεσάνυχτα κοντά στά
χερσαία τείχη.

"Εφτασες ως εκεί, "Αννα; Τί μελετάς για
τόν άδελφό σου;

Ἵπομονή, Καίσαρά μου. Θὰ σοῦ ἐξηγήσω.

Ἄν δὲν εἶναι μαζί μας ὁ Καίσαρας Νικηφόρος, φοβοῦμαι πὼς θ' ἀποτύχωμε. Γιὰ κείνον θὰ γίνη τὸ ἔργο. Ὁ στρατὸς τὸν λατρεύει!

Νίκησε τοὺς ματωμένους πόθους στὰ στήθη σου, γυναίκα. Ἀρνοῦμαι τὸ θρόνο πὺ θὲς νὰ μοῦ δώσης.

Ἐγὼ θᾶπρεπε νᾶμαι ἄντρας, κι ὄχι ἐσύ... Λοιπὸν, πρέπει νὰ διαλέξης, Νικηφόρε. Ἡ βοηθὰς τῇ συνωμοσίᾳ καὶ παίρνεις τὸ θρόνο, ἢ ἄντρα μου πιά δὲ σὲ λογαριάζω... Θὰ γίνω ἐγὼ ἀρχηγὸς τῆς συνωμοσίας, νὰ πάρω τὸ δίκιο μου!...

Δέκατη Μοῦσα σὲ εἶπαν γυναίκα μου, καὶ τέταρτη Χάρη! Δὲ σὲ φτάνει ἡ πνευματικὴ σου δόξα; Μὴν παίρνεις στὸ λαιμό σου φόνου ἀδερφοῦ.

Πάψε τίς συμβουλές. Ἐχω στὸ μέτωπό μου τὸ χρῶμα τῆς Βασιλείας. Ὅφειλω νὰ τὸ κρατήσω. Ἄν δὲ θὲς, ἄφησέ με μονάχη στὸν κίνδυνο. Ἄν σκεφθῇς λογικώτερα, ξέρεις τὸ σχέδιο. Τὰ μεσάνυχτα στὶς χερσαῖες πύλες.

Τί νὰ κάνω; Νὰ τὴν ἀφήσω μονάχη στὸν κίνδυνο τοῦ θανάτου; Μὰ πάλι νὰ γίνω βασιλοκτόνος, νὰ πάρω τὸ θρόνο ἀπὸ τὸ νόμιμο Κομνηνὸ Βασιλέα;

ΚΑΤΑ ΤΑ ΜΕΣΑΝΤΥΧΤΑ, ΚΑΘΩΣ ΗΧΗΣΑΝ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΤΥΧΗ, ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΗΤΡΑΣ, Η ANNA ΗΤΑΝ ΚΙΟΛΑΣ ΣΤΑ ΤΕΙΧΗ, ΣΚΕΠΑΣΜΕΝΗ Μ' ΕΝΑ ΜΑΝΔΥΤΑ... ΟΙ ΣΤΥΝΩΜΟΤΕΣ ΠΛΗΣΙΑΖΑΝ ΕΝΑΣ-ΕΝΑΣ ΚΡΥΦΑ.

"Ας προσμένουμε λίγο. 'Ακούω βήματα! Θά-
ναι εκείνος. Τί νέα, καλοί μου φίλοι;

"Όλα καλά. "Εχω στήσει παντού δικούς μας ρομφαιοφόρους, πελεκοφόρους κι άρματωμένους. Μά αν δεν έρθη στην ώρα ο Καίσαρας, όλα χάνονται. Να και ο άρχοντας παρακοιμώμενος!

"Όλα είναι έτοιμα. "Ο Βασιλέας κοιμάται ήσυχος. "Ας μη χάνουμε καιρό.

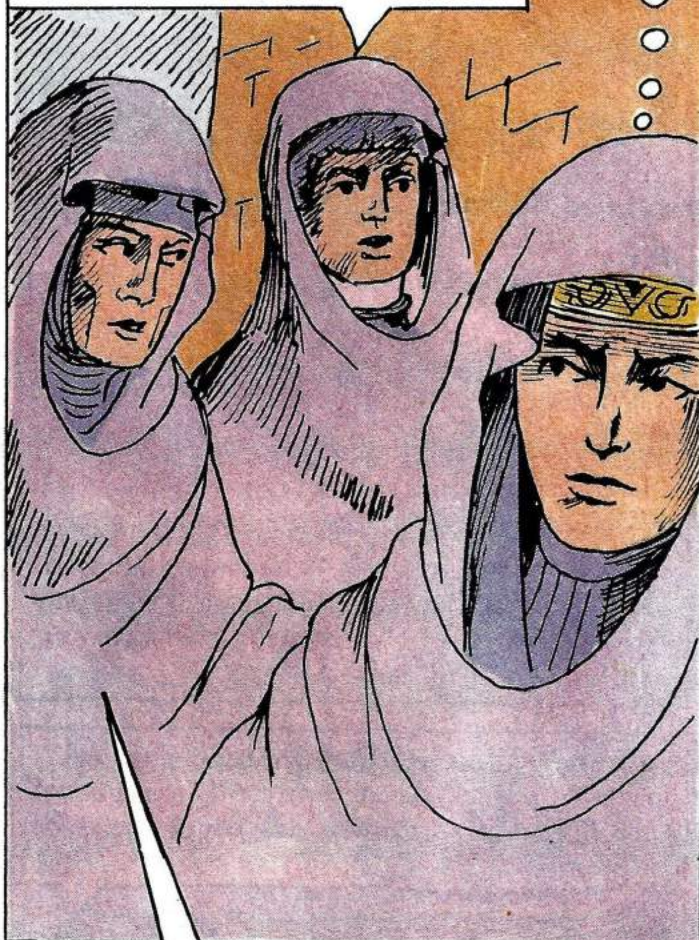

"Ενας μās λείπει μονάχα:
ο Καίσαρας!

"Εγώ είμαι ο άρχηγός! "Εγώ προστάζω!
'Ακολουθήστε με!...

Δέν ήρθε ακόμη ο Νικηφόρος! Μεγάλε Θεέ μου! 'Ακούω βήματα. "Ας κάνη ή Χάρη Σου νάναι εκείνος!

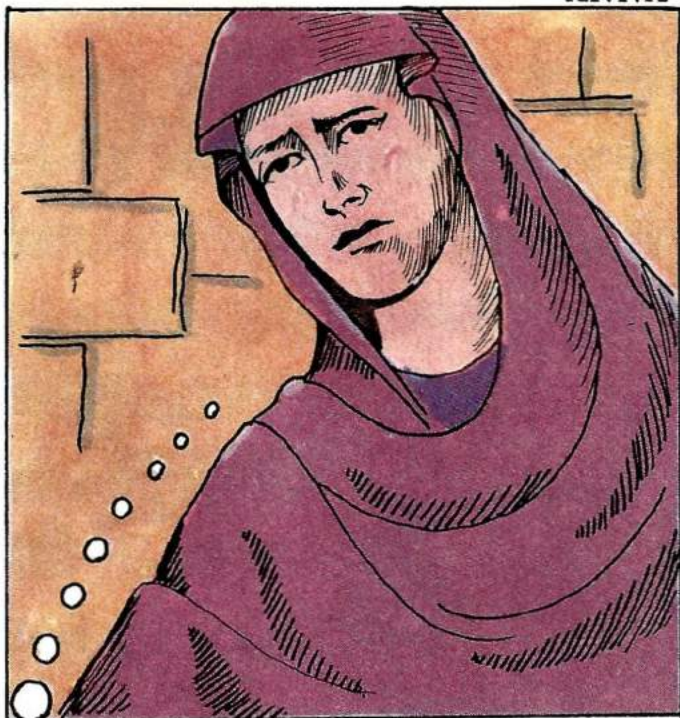
Καισάρισα. ή Πανάχραντος μαζί σου! Μά πού είναι ο Καίσαρας;

"Εψαξα παντού! Πουθενά Καίσαρας. Φαίνεται δέ θάρθη.

Πιάστε την επαναστάτισσα! Στο παλάτι θα άκούση την κρίση μου. Θα προσπαθήσω να μην ξεχάσω πώς είναι άδερφή μου!

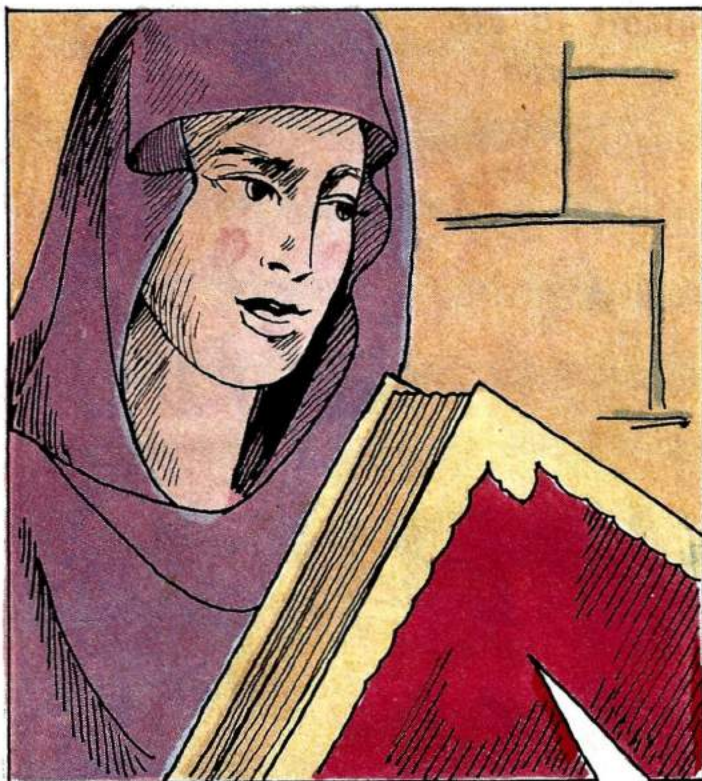

Δὲ μὲ καταδίκασε τότε σὲ θάνατο. Προτίμησε νὰ μὲ κλείσῃ ἐδῶ, ζωντανὴ - νεκρή. Δήμευσε μόνο τὴ μεγάλη περιουσία μου. Τοῦ κάκου τοῦ ζητοῦσα νὰ μὲ σκοτώσῃ ἢ νὰ μοῦ δώσῃ ἓνα σπαθὶ νὰ τὸ βυθίσω ἢ ἴδια στὸ στήθος μου!

Δὲν εἶδα ἀπὸ τότε τὸν Καίσαρά μου. Τὸν ἀγαπημένο μου Νικηφόρο. Πέθανε στὴν ἐξορία, γιατί ὅσο κι ἂν ἦταν ἀμέτοχος στὴ συνωμοσία, ὁ Βασιλεὺς δὲν τοῦ εἶχε ἐμπιστοσύνη. Ἀπὸ τότε πιά χάθηκε κάθε χαρὰ μου.

Καισαρίσά μου, τὸ ἔργο σου εἶναι θαυμάσιο. Τὸ ξαναδιάβασα ὅλο ἀπὸψε τὴ νύχτα. Τί θαυμαστὴ γλῶσσα! Τί λομπρὴ ἀφήγηση! Αὐτὸ θὰ σὲ κάμῃ ἀθάνατη! Αὐτὸ θάναί τὸ στέμμα σου!

Τὸ στέμμα μου! Τὸ καύχημά μου! Ἡ Ἀλεξιάδα! Ἡ λύτρωσή μου ἀπὸ τὰ βάσανα, τὶς μικρότητες, τὶς φιλοδοξίες! Τὸ ἔργο μου! Ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μου!

ΤΕΛΟΣ

Κυκλοφοροῦν
τὴν ΠΕΜΠΤΗ
6 Δεκεμβρίου
καὶ κάθε Πέμπτη
Ζητήστε τα στὰ
περίπτερα

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΞΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ

Τὰ ωραιότερα
Κλασσικά
παραμύθια
ἀπ' ὅλο τὸν
κόσμο

κυκλοφορεί

ΣΤΙΣ

12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κείμενα : ΣΟΦΙΑΣ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Εικονογράφηση : ΓΙΑΝΝΗ ΔΡΑΓΩΝΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Ο Περικλής υπήρξε η κεντρική φυσιογνωμία της εποχής της αρχαίας Αθήνας που ονομάστηκε «Χρυσούς Αίων». Λαμπρός πολιτικός και φιλόσοφος σφράγισε με την προσωπικότητά του την εποχή της άκμης της Αρχαίας Αθήνας.

ΚΛΑΣΣΙΚΑ
Εικονογραφημένα

"Έχουν έκδοθεῖ καὶ κυκλοφοροῦν σὲ τεύχη καὶ τόμους

1001 ΡΙΧΑΡΔΟΣ Ο ΛΕΟΝΤΟΚΑΡΔΟΣ
1002 ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ
1003 ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
1004 ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥ-ΙΣΤ
1005 ΟΙ ΑΘΛΟΙ
1006 ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ
1007 Ο ΘΗΣΕΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ
1008 20.000 ΛΕΥΓΕΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ
1009 Ο ΕΛΑΦΟΚΥΝΗΓΟΣ
1010 Η ΚΑΛΥΒΑ
ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ - ΘΩΜΑ
1011 Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
1012 ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ
ΤΗΣ ΠΟΜΠΗ-ΙΑΣ
1013 Ο ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΣ
1014 Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ
ΜΟ-ΙΚΑΝΩΝ
1015 Η ΜΑΥΡΗ ΚΑΛΛΟΝΗ
1016 Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ
1017 Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
1018 ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΛΩΡΗ
1019 Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ
1020 Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΟΡΕΓΚΟΝ
1021 ΙΒΑΝΟΝΗΣ
1022 ΜΟΜΠΥ ΝΤΙΚ
1023 Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΣΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ
1024 ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ
1025 Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ
1026 ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
1027 ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ
1028 ΤΟ ΛΕΙΒΑΔΙ
1029 ΚΑΝΑΡΗΣ Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ
1030 ΟΙ ΚΟΡΣΙΚΑΝΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
1031 ΜΑΚΒΕΘ
1032 Ο ΠΙΛΟΤΟΣ
1033 ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΚΑΙ ΣΠΙΤΙ
1034 Ο ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΜΠΙΛ ΧΙΚΟΚ
1035 ΔΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
1036 ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΥ
1037 ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΥΧΤΕΣ
1938 ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ
1039 Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΙΔΩΝ
1040 ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ
ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ
1041 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ
1042 ΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΗΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ
1043 ΡΟΒΥΡΟΣ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ
1044 ΜΟΓΛΗΣ
1045 ΡΟΜΠΤ - ΡΟΥ-
1046 ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ
1047 Η ΠΤΩΣΗ
1048 Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΜΠΑΛΛΑΝΤΡΕ
1049 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
1050 Η ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ ΜΕΣΑ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
1051 ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ
1052 ΚΙΤ ΚΑΡΣΟΝ
1053 ΕΝΑΣ ΓΙΑΝΚΗΣ ΤΟΥ ΚΟΝΝΕΚΤΙ-
ΚΑΤ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ
ΑΡΘΟΥΡΟΥ
1054 Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΡΙΟΣ
1055 ΜΠΕΝ - ΧΟΥΡ
1056 ΤΑΡΑΣ ΜΠΟΥΛΜΠΑ
1057 Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
1058 ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΑ
1059 ΥΠΟ ΔΥΟ ΣΗΜΑΙΣ
1060 ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΦΡΕΓΑΤΑ
1061 ΔΙΠΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
1062 ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΜΠΟΤΙΛΙΑΣ

1063 ΣΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ
ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
1064 ΒΑΤΕΡΛΩ
1065 Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ
1066 ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΟ
ΦΕΓΓΑΡΙ
1067 Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΟΥΝΤΥ
1068 ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
1069 ΗΡΑΚΛΗΣ
1070 Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ
1071 ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ
1072 Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΛΑΦΙΤ
1073 ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΘΑΛΑΣ-
ΣΗΣ
1074 ΜΕ ΤΟ ΞΙΦΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ
1075 ΤΙΓΡΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ
1076 ΜΑΧΗ ΣΤΙΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ
1077 ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΚΟΜΗΤΗ
1078 ΦΑΟΥΣΤ
1079 ΤΟ ΝΗΣΙ ΠΙΤΚΑΙΡΝ
1080 Ο ΔΟΚΙΜΟΣ ΗΖΥ
1081 ΤΑ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΑ ΑΓΡΙΜΙΑ
1082 ΟΥΔΕΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
1083 Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
1084 Η ΑΙΝΕΙΑΔΑ
1085 ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΤΕΡΑΣ
1086 ΔΑΒΙΔ ΚΡΟΚΕΤ
1087 Η ΠΑΝΔΩΡΑ
1088 Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ
1089 ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ
1090 Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
1091 ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΚΦ
1092 ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΗΣ
1093 Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΗΣ ΖΕΝΤΑ
1094 ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ
1095 ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ
1096 Ο Δρ. ΤΖΕΚΥΛ ΚΑΙ Ο κ. ΧΑ-Υ-ΝΤ
1097 ΔΑΥ-ΙΔ ΜΠΑΛΦΟΥΡ
1098 ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΙΑΓΟΥΑΘΑ
1099 ΟΡΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΔΙΚΗ
1100 Η ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΘΕΩΝ
1101 ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΕΣ
1102 Ο ΕΛΑΦΡΟΜΥΑΛΟΣ ΟΥ-ΙΔΣΩΝ
1103 ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ
1104 ΤΟ ΛΥΚΟΣΚΥΛΟ
1105 ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ
1106 ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ
1107 Ο ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ
1108 ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ
1109 ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΤΣΕΛΛΙΝΙ
1110 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
1111 ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ
1112 ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ
1113 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΛΒΕΤΩΝ ΡΟΒΙΝ-
ΣΩΝΩΝ
1114 ΦΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗ
1115 Ο ΛΟΡΔΟΣ ΤΖΙΜ
1116 ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ
1117 ΔΟΚΤΟΡ ΝΟ
1118 ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΘΗΡΙΑ
1119 ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΠΤΑΙΝ
ΣΙΓΚΛΕΤΟΝ
1120 ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
1121 ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΤΟΜ ΜΠΡΑΟΥΝ
1122 ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ
1123 ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ
1124 ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ
1125 ΔΑΜΩΝ ΚΑΙ ΦΙΝΤΙΑΣ

1126 ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ
1127 Η ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ
1128 ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ ΚΑΙ ΦΙΩΧΟΣ
1129 ΑΦΕΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΣ
1130 Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ
1131 ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ
1132 ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΚΙΟΥΛΛΙΒΕΡ
1133 ΕΙΣΒΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΜΗ
1134 ΚΙΜ
1135 ΤΟΜ ΣΩΓΕΡ
1136 ΣΙΛΑΣ ΜΑΡΝΕΡ
1137 ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ
1138 Ο ΛΕΥΚΟΣ ΛΟΧΟΣ
1139 ΙΩΑΝΝΑ ΝΤ' ΑΡΚ
1140 ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
1141 Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ 80
ΜΕΡΕΣ
1142 ΛΟΡΝΑ ΝΤΟΥΝ
1143 ΙΝΔΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ
1144 Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥ-
ΜΑΤΩΝ
1145 ΕΝΑΣ ΠΙΣΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ
1146 ΣΚΩΤΣΕΖΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ
1147 ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΛΙ-
ΒΙΓΚΣΤΩΝ
1148 Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΜΕΣΙΚΟΥ
1149 ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ
1150 ΜΠΟΥΦΑΛΟ ΜΠΙΛ
1151 Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΦΕΚΙΟ-
ΦΟΡΩΝ
1152 Η ΚΑΤΑΓΙΔΑ
1153 ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ
1154 ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ
1155 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ
1156 ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ
1157 Η ΜΑΥΡΗ ΤΟΥΛΙΠΑ
1158 ΤΖΕ-Ι-Ν Ε-Υ-Ρ
1159 ΦΑΕΘΩΝ
1160 ΟΔΥΣΣΕΙΑ
1161 ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΝΑΥΑΓΩΝ
1162 ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΜΑ-Ι-ΛΑΣ
ΣΤΑΝΤΙΣ ΚΑΙ Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗ
Ο ΣΚΥΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΚΡΟΥΣΟΣ
1163 Η ΚΡΙΣΗ
1164 ΤΟ ΣΚΕΠΑΣΤΟ ΑΜΑΞΙ
1165 ΡΙΠΤ ΒΑΝ ΟΥ-Ι-ΝΚΑ
1166 ΑΝΤΙΓΟΝΗ
1167 Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ
1168 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ Τ' ΑΣΤΡΑ
1169 ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ
1170 ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ
1171 Η ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ
1172 ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1173 ΔΑΥ-ΙΔ ΚΟΠΠΕΡΦΑΝΤ
1174 ΑΜΛΕΤ
1175 ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΒΕΛΟΣ
1176 ΣΥΡΑΝΟ ΝΤΕ ΜΠΕΡΖΕΡΑΚ
1177 ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
1178 ΠΕΡΣΕΣ
1179 ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ
1180 ΤΥΠΗ
1181 Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ
1182 ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ
1183 ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΑ ΕΠΤΑ ΑΕΤΩ-
ΜΑΤΑ
1184 Ο ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΗΣ
1185 ΜΑΙΟΥΛΗΣ
1186 ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΑΚΡΙΤΕΣ
1187 ΕΡΡΙΚΟΣ Ο Γ'
1188 Ο ΑΛΕΩΝ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ
1189 ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

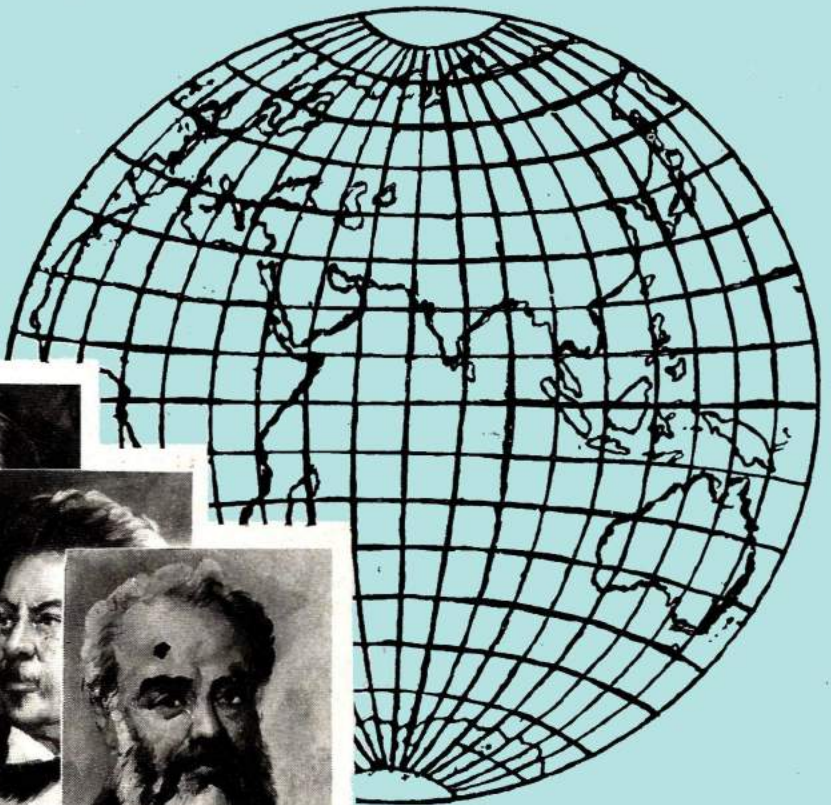
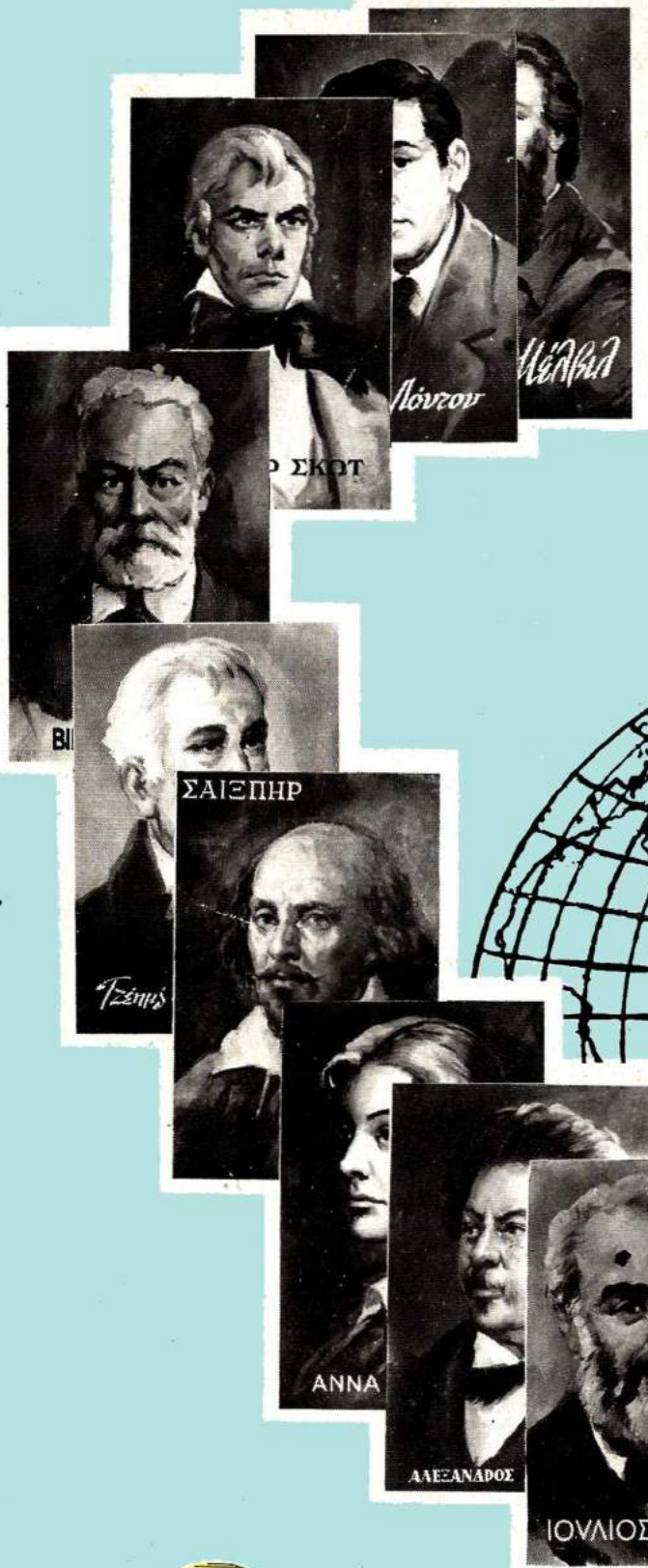
1191 Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΣ
1192 ΣΤΑ ΡΑΝΤΖΑ ΤΗ ΝΕΒΑΔΑΣ
1193 ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ
1194 ΟΝΕΙΡΑ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ
1195 ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΣΑΣ
1196 ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΟΤΡΑΝΤΟ
1197 Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚ
1198 Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΙΚΟΥ
1199 ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΚΑΝΤΕΡΒΙΑ
1200 ΠΕΡΣΕΑΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ
1201 ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΤΗΣ Α-
ΦΡΙΚΗΣ
1202 Ο ΠΑΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΥΜΦΕΣ
1203 ΦΕΓΓΑΡΟΠΕΤΡΑ
1204 ΒΕΛΕΡΕΦΟΝΤΗΣ
1205 ΘΕΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΤΑΙΝ ΚΟΥΚ
1206 ΦΙΓΓΕΝΙΑ
1207 ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΤΕΛΛΟΣ
1208 ΔΙΟΓΕΝΗΣ Ο ΚΥΝΙΚΟΣ
1209 ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΠΟΛΕΩΝ
1210 Ο ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ
1211 ΝΤΑΝΙΕΛ ΜΠΟΥΝ
1212 ΚΥΝΗΓΟΙ ΚΑΙ ΓΟΡΙΛΕΣ
1213 ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ
1214 ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΣΑΕΩΝΕΣ
1215 ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ
1216 ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΣ
1217 ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΣ
1218 ΑΙΣΩΠΟΣ
1219 ΑΘΗΝΑ-ΙΣ
1220 ΝΥΧΤΕΣ ΤΡΟΜΟΥ
1221 Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ
1222 ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΗΝΗΝΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ:

1223 ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ
1224 ΙΠΠΟΛΑΥΤΟΣ
1225 ΑΤΑΛΑΝΤΗ
1226 ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ
1227 ΜΗΔΕΙΑ
1228 ΑΛΚΗΣΤΙΣ
1229 ΧΟΗΦΟΡΕΣ
1230 Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ
1231 ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ
1232 ΕΡΩΦΙΛΗ
1233 Ο ΠΛΟΥΤΟΣ
1234 ΗΛΕΚΤΡΑ
1235 ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ
1236 ΑΠΟΛΛΩΝ
1237 ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ
1238 ΚΑΣΣΙΑΝΗ
1239 Η ΙΩΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΑΥΡΙΔΑ
1240 ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ
1241 Η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ
1242 Ο ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

**ΤΑ
αριστουργήματα
των
μεγαλύτερων
συγγραφέων
του
υποβίου**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ - Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ",
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ",
ΚΟΡΑΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ

ΚΛΑΣΣΙΚΑ
Εισαγωγή

**υποδοφουν
υαδε τεταρτη**